

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗဟုသုတ

De/

essel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 22,50 per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 350 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaar.

Entree f 5,—.

Japane Meeuwenclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207

Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

VOGELS

ND VAN VOGELLIEFHEDERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 80, Hardenberg.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

20 december 1976

tekst: C. E. van Berkel

IN DIT NUMMER

	pag.
De steenuil	468
Mijn ervaring met de geelpootsuikervogel	469
Pietpraat over satinet	470
Nieuws uit het dierenpark Wassenaar	472
Lezers schrijven: Wildzang en abortus	473
Een vreemde sijs	474
Het lied van de waterslager	475
Onze hobby	477
De kluut	478
Postuurkanaries	479
Worminfecties bij grote parkieten en agaporniden	480
De Chinese spoorboekje	482
Japanse meeuwen	483
Beplanting in en om de volière acuba/ onze tuin	484
Onze ervaringen met afrikaanse soorten, edelzanger	485
Nogmaals de grauwe gans	487
Grote alexanderparkiet	488
Vogelslachtoffers door hoogspanningsleidingen	491
De kroonduif	493
Mijn kweek met recessieve kanaries	494
Kent u de kweker?	495
De diamantvink	496
De volière van de maand	498
Buitengebeuren	500
Korte berichten	490
Bondskampioenschappen 1976/1977	504

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
NBvV boekenservice	471
Elsevier/Oosterbeek	474
True-Life	476
Faunafood	478
Aarts/Booy/Blanckestein/Veraka/Flora en Fauna/ Hobbyclub/Gezasept/ Vogelshow IJsselstein	486
NBvV	490
Paradiso/Edelchemie/Cédé	502
Fauna	492
Sluis	503
Vraag en aanbod	506
Welpi-vit	508
Toro/404	509/510
Sanders/R. v. d. Veen/Animali/Conditio/ Avicentra/Van Gils/NBvV	511
De Witte Molen	512

Foto omslag en pagina 468: H. Schrempf Steenuil

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

de steenuil

door Meindert de Jong

In ons land broeden vijf soorten uilen en van deze is de steenuil (*Athene noctua*) verreweg de kleinste. Door het dikke, losse, uitstaande verenkleed en de dikke kop lijkt de vogel heel wat, maar in feite is zijn lichaam nauwelijks iets groter dan dat van een merel. Van de inheemse uilen is hij ook het meeste dagvogel, die ervan houdt een „uiltje te knappen” in het zonnetje of eens lekker te zonnebaden. Na een periode van droogte ziet hij reikhalzend uit naar een regenbui en hij laat zich dan met uitgespreide vleugels graag nat regenen. Ook jaagt hij veel overdag; tijdens de typisch golvende vlucht, die doet denken aan die van de spechten, vallen onmiddellijk de korte ronde vleugels op. De vlucht is vrijwel geruisloos, maar toch niet zodanig als bij de echte nachtuilen — o.a. de kerkuil — die een nóg zachter verenpakje hebben. De snavelkost van dit uiltje bestaat voor ruim 93% uit dierlijk voedsel, zoals muizen, ratten, mollen, jonge hazen en konijnen, soms een wezel, maar ook allerlei klein gevogelte. Verder nog kevers, hagedissen, spinnen en, als de nood aan de man komt, kikkers en wormen! Dat een steenuil „zijn mannetje staat” blijkt uit het feit dat hij er niet voor terugdeinst duiven of waterhoentjes te slaan. Een steenuil weegt circa 150 gram, een waterhoen en duif respectievelijk 250 en 500 gram! Onze vriend heeft diverse streeknamen en één ervan is **vogelaarsuil**. Vroeger gebruikte men deze uil

als „lokaas” bij de vangst van zangvogeltjes (die gelukkig thans verboden is). De vogelaar die wist hoe groot de haat is die de zangertjes de uil toedragen, plaatste een gevangen „huijke” op een staak in een door struikgewas omgeven ruimte en besmeerde de struikjes met een laag vogellijm, waaraan de vogeltjes die de uil kwamen sarren en plagen, bleven kleven.

De drie tot vijf witte, vrijwel ronde eieren worden in allerlei holten als holle bomen, muurgaten, nestkasten, konijnepijpen en dergelijke gelegd en door het wijfje, dat zeer vast op de eieren zit, bebroed. Dit duurt ongeveer vier weken. Ze begint onmiddellijk nadat het eerste ei is gelegd en de eieren komen dan ook met tussenpozen uit. Zolang ma broedt brengt het mannetje haar eten, maar zodra alle jongen uit zijn, sjuwen beide allerlei lekkers aan.

De steenuil brengt allerlei geluiden voort zoals „pieuw-pieuw”, „kêf-kêf-kêf” en „koe-wiet - koe-wiet”. Aan het laatste dankt de vogel de bijnaam **dodenuil** of **lijkenuil** in Duitsland. Men hoorde hierin „komm mit - komm mit” als men bij een ernstig zieke waakte en kwam deze 's nachts te overlijden dan zei men: „Ik wist het! De uil riep duidelijk „komm mit”!” We doen er verstandig aan hierover de schouders op te halen en deze nuttige muizenvangers in ere te houden.

mijn ervaring met de geelpoot-suikervogels

In het bondsblad van februari 1976 bladz. 83 schreef ik mijn ervaring met de Geelpoot-Suikervogels van 1975 en eindigde dit artikeltje met: „Al met al, en ondanks meerdere zorg en ook teleurstellingen, hoop ik het volgende jaar (seizoen) gunstigere resultaten te kunnen melden

Het broedseizoen 1976 is ten einde en helaas kan ik u geen betere resultaten melden. Toch meen ik u mijn ervaring niet te mogen onthouden.

De nestbouw begon eind mei en ik was erg gelukkig dat hun keuze een plaats in het nachthok was; ik was zodoende in staat ze gemakkelijk te observeren enz.

Het eerste eitje was er op 12-6 en het andere een dag later, ook nu was de nestbouw en het broeden de taak van de pop, de man blijft wel steeds in haar omgeving. De broedduur was ook nu 12 dagen en het eerste jong was er 24-6 en het tweede een dag later.

De man Blauwe Honingzuiger mocht niet meer in het nachthok komen, wel de Boliviaanse Kuifkardi-

naaltjes en de Ceres Amadines. De pop Blauwe Honingzuiger was gesneuveld door 't toedoen van een kat, dus moest ik van armoe deze man wel wegdoen. De pop voerde ook nu haar jongen alleen, vangt o.a. insecten zoals motjes, spinnetjes, fruitvliegjes enz., voert vanaf de uitkomst van het ei. (Geef ze ook ontvelde meelwormen welke ze graag hebben.)

Op 30 juni, bij thuiskomst, zetten mijn vrouw en ik de fiets in de schuur en direct begonnen de beide Suikervogels alarmkreten te uiten en wij zagen nog maar één jong in het nestje liggen; bij controle in het nachthok bleek de andere op de grond te liggen. Mijn vrouw heeft nog geprobeerd middels hand-warmte het jong te redden, wat jammer genoeg niet meer mocht baten, het jong was blijkbaar al te lang uit het nest gevallen.

Op 3 juli verloren wij het andere jong, wie kent die warme periode niet van ruim 30 °C. In het nachthok was het 35 tot 40° en ik heb alles gedaan om de temperatuur wat draaglijk te houden door o.a. het dak te besproeien enz., het heeft niet geholpen.

Half juli wilden ze buiten een nest gaan bouwen en daar voelde ik weinig voor gezien de ervaring in 1975, dus hield ik de vogels een paar dagen binnen en liet ze 's avonds een uurtje in de volière. De keuze van de pop viel nu op een half-open nestkastje in het nachthok en 23-7 was het nest klaar. Op 31-7 waren er twee eitjes, 12-8 het eerste jong en een dag later het tweede. Op 21-8 hoorden we alarmkreten en aangezien dit een waarschuwing aan ons is zijn we gaan kijken en bleek er een jong dood te zijn. Deze was goed gevoerd en vertoonde reeds mooie stoppels in de vleugels. Op 22-8 des avonds probeerde de pop het laatste jong te voeren maar er kwam geen beweging in; bij controle bleek het jong, gewoon zittend, dood te zijn. Dus weer een verloren jaar, maar wat is de oorzaak?

Ik weet dat het moeilijk is met deze vogels te kweken en dat deze teleurstelling als normaal moet worden aanvaard. Ik zal dan ook van alles proberen om aan gegevens te komen wat eventueel de oorzaak zou kunnen zijn, want opgeven doe ik het niet. Ik hoop dat ik mijn vogels in leven mag houden en in dezelfde conditie. Als er iemand is die eventueel een paartje over heeft, want zoals ik in mijn vorige artikel schreef: „Jammer is het dat deze Geelpoot-Suikervogels zo weinig ofwel zelden worden ingevoerd”, en dat is soms beangstigend als je maar één paartje bezit.

Als er iemand is die ervaring heeft met Geelpoot-Suikervogels, laat hij dan de pen ter hand nemen en zijn ervaring, via het bondsblad, kenbaar maken ter wille van onze mooie en leerzame hobby.”

C. Snel

pietpraat over satinet

door J. Kuiper

De standaard zegt over satinet het volgende: Het is nu nog te vroeg om bindende standaardisen voor de gehele satinetgroep op te stellen. De enige serie in deze groep waar we iets meer concreet over kunnen spreken is de isabelserie. Vast staat dat door de werking van de satinetfactor het phaomelanine wordt belet, althans in sterke mate in haar ontwikkeling wordt belemmerd. Dit heeft als resultaat dat alleen het eumelanine overblijft. De isabelsatinet heeft dus wel streepjes; het bruin tussen de streepjes en in de bevedering is niet meer aanwezig. Dit afwezig zijn van het vloeiende, bruine phaomelanine heeft tot gevolg dat de vogel robijnrode ogen en een helder totaalbeeld krijgt. Bij deze isabelsatinetten is het uitermate belangrijk dat de streepjes zo smal en zo kort mogelijk zijn. Op de overigens heldere rug vallen grove streepjes extra op, deze zijn derhalve als fout aan te rekenen. Deze streepjes mogen ook niet te donker of te licht van tint zijn, het is beslist niet de bedoeling dat het pigment dermate gereduceerd wordt dat de streepjes bijna niet meer zichtbaar zijn. Tot zover de standaardisen die inmiddels al weer twee jaar geleden werden gepubliceerd.

Er is in die twee jaar niets veranderd, ook nu nog blijkt dat van de totale satinetserie eigenlijk alleen de isabelsatinet als tentoonstellingsvogel een succes is, alle overige vallen meestal onder de verzamelnaam „roodogen zonder noemenswaardig pigment”. Er bestaan al enige jaren satinetten in de vetstofserie, opzienbarend is dit niet, ook deze worden als albino, rubino en lutino gekeurd. Misschien is een waarschuwing op zijn plaats. Een vogel die bijvoorbeeld als lutino is gekeurd kan zowel een gepigmenteerde als wel een ongepigmenteerde zijn. In het gunstigste geval kan de kweker/eigenaar hierover inlichtingen verstrekken, dit is echter lang niet altijd het geval. Er blijken nogal eens problemen te ontstaan wanneer bij een kweker volkomen onverwacht een aantal roodogen in het nest liggen. Zijn het nu satinetten of ino's is dan meestal de brandende kwestie. Toch is er een redelijk duidelijk verschil tussen de twee verschillende soorten roodogen.

Wanneer pigment zichtbaar is bij roodogen langs de schacht van de grote pennen in vleugel en staart is de betrokken vogel een satinet; als zich daar geen pigment bevindt buiten een eventuele omzoming van de grote pennen is de roodoog een phao of een andere ino. Vetstofroodogen zijn in dit opzicht bijna niet te onderscheiden, hier zal alleen de kweker een antwoord kunnen verstrekken. Of dat antwoord juist is zal moeten worden afgewacht. Al snel na het ontstaan van de mutant satinet zijn deze gekruist met „gewone” ino's, het was snel ingekweekt en blijkt

op de raarste tijdstippen waar tevoorschijn te komen, helaas!

De verervingspatronen van ino's en satinetten verschillen wezenlijk van elkaar, de inofactor vererft onafhankelijk en recessief, de satinetfactor daarentegen vererft geslachtgebonden. Ook de werkingssfeer van de twee verschillende soorten roodoogfactoren is duidelijk verschillend; bij de ino wordt de eumelaninevorming belemmerd en bij de satinet is dat het geval bij de phaomelaninevorming. In alle rust terugkijkend op roodogen in de afgelopen vijf jaar valt op dat van de gehele inoserie eigenlijk alleen de phao's als tentoonstellingsvogels zijn overgebleven en van de satinetserie alleen de isabellen. En ook al is de satinet tot nu toe de laatst opgetreden mutatie, keuringseisen voor klassieke vogels zijn ook op het satinet uiterlijk van toepassing. Het is werkelijk te zot om te verwachten dat een vogel alleen op zijn oogkleur gekeurd zal worden, het hek zou van de dam zijn. Zo zullen intensieve satinetten geen schimmel mogen laten zien, roodfactorige satinetten zullen een egale diepe kleur moeten laten zien zonder vlekkerigheid, de zilvers in deze serie mogen geen of in elk geval bijna geen aanslag laten zien, schimmelvogels moeten ook hier een egale schimmelverdeling vertonen, pigmentbestreping moet ook hier fijn zijn en doorlopen tot in de flanken. Al met al is ook in keurtechnisch oogpunt voor satinetten eigenlijk, met uitzondering van de oogkleur, niets nieuws onder de zon. Het zou de kwaliteit van de ingezonden satinetten duidelijk ten goede komen als de kwekers dat tamelijk normale eisenpakket iets scherper in het oog hielden, generaal genomen laat die kwaliteit te wensen over. Het stadium van de experimentele kweek is ook voor satinetten niet eeuwigdurend, het moet allang mogelijk zijn om satinetten in optima forma naar de tentoonstelling te brengen, een goede satinet is natuurlijk ook vandaag nog altijd een lust voor het oog. In de volgende pietpraat zal ik met u de goudgroene behandelen, TOT DAN!

De nieuwe Oranjekalender is verschenen

Een uitgave in kleuren van Pro Juventute. De opbrengst komt ten bate van het kind dat extra zorg nodig heeft.

Hulp een kind aan een kans
30

nieuws uit het dierenpark wassenaar

De meest spectaculaire aanwinst van de afgelopen periode is ongetwijfeld een Langsnavelkaketoe (*Cacatua tenuirostris pastinator*), die een reeds in de collectie verblijvende soortgenoot gezelschap gaat houden. Langsnavelkaketoes zijn afkomstig uit Australië en worden slechts sporadisch in dierentuinen aangetroffen.

Voorts deden een drietal Mikadofazanten (*Syrmaticus mikado*) hun intrede in het dierenpark en zijn inmiddels ondergebracht in de Paradijshal. Mikadofazanten behoren tot één van de meest met uitsterven bedreigde fazanten; wij hopen dan ook dat onze exemplaren in de toekomst ooit eens tot voortplanting zullen komen.

In onze collectie uilen bevond zich al geruime tijd een Briluil (*Pulsatrix perspicillata*). Kortgeleden heeft dit dier gezelschap gekregen van een soortgenoot, zodat wij thans over een tweetal van deze fraaie uilen beschikken. In tegenstelling tot de meeste uilen, die eenvoudig bruin van kleur zijn, bezit de Briluil een verenkleed, dat bestaat uit een mengeling van zwarte, okergele en kastanjebruine tinten.

De bevolking van de Paradijshal werd uitgebreid met tien Chinese wiewalen (*Oriolus chinensis*), schitterend zwartgeel gekleurde vogels en een tweetal Roodbruine bospatrijzen (*Arborophila brunneopectus*), afkomstig uit Thailand.

Andere nieuwkomers zijn een zestal Merrill's vruchenduiven (*Ptilonopus merrilli*), welke de Filippijnen als land van herkomst hebben. Deze hoofdzakelijk groen gekleurde duiven zullen, als zij gewend zijn, een plaatsje krijgen in één van de grote midden-volières van de Louise-hal.

Geboorten waren er de afgelopen periode in overvloed. Het aantal vogels dat uit de eischaal brak, was bijzonder groot. We noemen daarom de belangrijkste.

Een niet alledaagse gebeurtenis is de geboorte van een drietal Witte spechten (*Leuconerpes candidus*). Deze spechtensoort behoort in dierentuinen tot de zeldzaamheden. Wij zijn dan ook bijzonder verheugd, dat onze exemplaren zich bij ons zo goed thuisvoelen, dat zij zich reeds diverse malen hebben voortgeplant.

*Witte spechten (Zuid Amerika)
dierenpark Wassenaar in de louise hal*

Een andere bijzondere geboorte was die van een Reimarondui (Columba arquatrix). Voor zover wij hebben kunnen nagaan zijn er slechts vier dierentuinen in de wereld, die met deze duif kweken.

Voorts werden niet minder dan dertig Carolina-eenden (*Aix sponsa*) geboren, terwijl diverse andere eendensoorten eveneens voor nakomelingen zorgden, zoals de Geelsnaveleenden (*Anas undulata*) en de Bergeenden (*Tadorna tadorna*). Onze Grijskoppurperkoeten (*Porphyrio porphyrio*), afkomstig uit India, verrassen ons elk jaar met een aantal na-

komelingen en zo ook dit jaar. Op 5 mei kroop de eerste Purperkoet uit het ei, waarna er nog vele volgden.

Een andere vogelsoort, welke elk jaar voor nageslacht zorgt, is de Mesbekhokko (Mitu mitu). De Mesbekhokko behoort tot de hoenderachtigen en dankt zijn naam aan een scherp uitsteeksel bovenop de snavel. Hokko's zijn nooit zulke trouwe broeders, wat tot gevolg heeft dat ook dit jaar vier eieren in de broedmachine belandden en de jongen met de hand grootgebracht moesten worden.

Hetzelfde geldt voor de Roulroul (*Rollulus roulroul*), een kwartelsoort, waarvan de hennetjes eveneens hun moederplichten verzuimden, zodat ook hier de eieren kunstmatig uitgebroed werden.

Voor de tweede maal dit jaar zorgden de Humboldt

Jonge witflank neushoornvogel 3 dagen oud, (West Afrika) geboren in dierenpark Wassenaar

pinguïns (*Spheniscus humboldti*) voor nageslacht. Op 3 juli namelijk aanschouwde wederom een pinguïn het levenslicht, zodat dit jaar de groep is uitgebreid met een drietal jonge pinguïns.

In een van de vorige nummers heeft u kunnen lezen dat wij voor ons vrouwtje Witflankneushoornvogel (*Bycanistes subcylindricus*) eindelijk een mannetje bemachtigd hadden. De kennismaking tussen beide vogels verliep zo voorspoedig, dat het vrouwtje reeds na enkele weken plaatsnam in het nestblok, waarna het mannetje de nestopening met klei dichtmetselde, zoals bij neushoornvogels de gewoonte is. Alleen een kleine verticale spleet wordt opengehouden om het vrouwtje van voedsel te voorzien. Kort nadat het ei was uitgekomen is het vrouwtje echter gedurende de warme zomermaanden tengevolge van oververhitting van het nestblok geheel onverwacht gestorven. De vrouw van onze hoofdverzorger van de vogelafdeling, Ilna van der Voort, heeft toen getracht het jong met de hand groot te brengen. Dat dit geen eenvoudige taak is zal iedereen duidelijk zijn. Het is dan ook boven onze verwachting dat wij thans, na vele weken intensieve verzorging, een volledig in de veren gestoken en slechts in grootte van een volwassen vogel te onderscheiden, Witflankneushoornvogel kunnen tonen.

wat lezers schrijven

wildzang en abortus

Vele vogelkwekers waren verheugd in het julinummer van ons maandblad te lezen dat van de zijde van het ministerie van C.R.M. enig soulaas werd geboden aan de legale kwekers van de zogenaamde kooivogels, dat wil zeggen dat geringde eigen kweekvogels, broedjaar 1976, desgewenst in aanmerking kwamen voor het verkrijgen van een vergunning voor het vervoeren van die vogels naar de tentoonstellingen.

Er werd op gewezen dat de eventuele aanvragers van deze vervoersvergunningen rekening dienden te houden met **controle**; er werd dus wel gewaarschuwd tegen het onder zich hebben van wildzangvogels welke in de wet niet als kooivogel staan genoemd.

Naar het schijnt hebben praktisch alle aanvragers controle gehad en helaas werd een aantal kwekers gepakt omdat zij niet toegelaten kooivogels onder zich hadden, vooral de goudvink werd meerdere malen aangetroffen.

Dat goudvinken werden aangetroffen is misschien ergens wel dom, anderzijds weet toch iedereen die enigszins thuis is in het Jeruzalem van de vogel-liefhebberij dat deze vogels op grote schaal worden gehouden en met die vogels veel en goed wordt gekweekt.

Volgens de huidige vogelwet is de goudvink geen kooivogel doch er gaan steeds meer geruchten dat deze bij de komende wetswijziging wel eens als kooivogel zou kunnen worden opgenomen en genoemd.

Aangenomen dat deze geruchten niet geheel uit de duim zijn gezogen, doet het wel vreemd aan dat de controleurs vogelwet in deze zo flink optreden. De wildzangkwekers voelen zich veelal behandeld als een soort misdadigers doch zien om zich heen vele andere wetsovertreders die NIET vervolgd worden. Neem bijvoorbeeld de abortuswetgeving. Het is genoegzaam bekend dat deze wet dagelijks honderden malen wordt overtreden, doch justitie treedt niet op en waarom niet: men houdt rekening met de openbare mening en de wet wordt straks toch veranderd waardoor abortus in zekere zin is toegestaan.

De wildzangkwekers zouden het wel op prijs stellen dat C.R.M. vooral ten aanzien van de goudvink op dezelfde wijze zou optreden als door justitie wordt toegepast bij overtredingen van het Wetboek van Strafrecht waar het gaat om abortus. Zij menen dat zelfs te kunnen eisen, immers zij maken GEEN LEVEN DOOD doch vermeederen de populatie. Wellicht is dit iets ter overdenking van onze Minister van Justitie.

Tot zolang de huidige situatie voortduurt zullen de wildzangkwekers zich misdeelde staatsburgers blijven voelen.

„Puttertje”

Naam en adres bij de redactie bekend.

een vreemde sijs

De heer W. Kuijer uit Assen stuurde ons bovenstaande foto en schreef het volgende:

„Ik kweek al enige tijd kapuzensijsjes en past daarbij lijnenteelt toe. Nu heeft zich een vermoedelijke mutant aangediend waarvan ik overigens niet weet of het inderdaad wel een mutatie is. Ik weet namelijk niet of de nu geconstateerde afwijking in kleur erfelijk vast ligt. De rui is bijna voltooid en de betreffende vogel is roetzwart van kleur. Het betreft hier volgens mij een popje en zoals de foto duidelijk laat zien is ze voor het grootste deel zwart van kleur. Daar waar de normaal gekleurde popje rood zijn is deze vogel dieper zwart en de vleugelspiegels zijn geel.”

Gaarne zou hij van u willen weten of een dergelijk verschijnsel al eerder zich heeft voorgedaan en zo ja of er met die kleurafwijkende vogel is verder gekweekt en hoe dan eventueel de vererving is.

BEKERS, MEDAILLES, STANDAARDS,
VAANTJES en vele andere artikelen koopt u
tegen SPOTPRIJZEN bij .....

OOSTERBEEK's SPORTPRIJZEN

Industrieterrein „De Kronkels”
Bunschoten - Telefoon 03499-1871

Nederlands grootste en goedkoopste
fabriek van sportprijzen

Gratis catalogus - Ook zaterdag geopend
van 9.30 tot 12.30 uur.

Het mooiste vogelboek sinds jaren!

**Als u dit boek in handen hebt,
kunt u 't niet meer terugleggen.**

Nooit is de vogelwereld zó knap weergegeven als in de **meer dan 1500 kleuraafbeeldingen** van de Nederlandse kunstenaar **Ad Cameron**. Hij tekende de vogels vanuit het veld, waarbij hij hen 'betrapte' in hun territorium, bij het baltsen, in hun vlucht of bij het verenpoetsen. De glasheldere, boeiende toelichting van de bekende Engelse ornitholoog dr. **Christopher Perrins** vormt met de afbeeldingen één geheel. Groot formaat, 160 blz. in vierkleurenband. **Laat u het prijsvoordeel niet ontgaan!** Verkrijgbaar bij elke boekhandel en dieren-speciaalzaak.

Een uitgave van Elsevier

het lied van de waterslager

door M. van Woezick

Indruk

Aangezien de vogels beoordeeld worden op elke toer afzonderlijk, en daarvoor de hun toekomstige punten worden toegekend, zou de vraag kunnen worden opgeworpen of de punten voor indruk toegekend, niet een dubbele bewaarding van het lied zijn.

Neen, de rubriek indruk is geen dubbele bewaarding. Ofschoon wel de gezongen toeren daarin worden betrokken, is het meer de wijze waarop het lied wordt voorgedragen, die de waarde van de indruk bepaalt.

Om een maximum aan indruk te kunnen geven is vanzelfsprekend vereist dat het lied bestaat uit goede en zeer goede toeren, zonder storende fouten. Een vogel die in toerenwaarde niet hoger komt dan voldoende en goed, kan geen maximum voor indruk worden toegekend. Maar ook al bestaat het lied uit goede en zeer goede toeren, de wijze van voordracht, de opeenvolging der toeren, het ritme en de veelheid van waterslag, kunnen zodanig zijn, dat minder punten voor indruk worden toegekend.

Worden de zeer goede toeren gebracht in stukken en brokken met onderbrekingen in de voordracht, dan schaadt dit de indruk van het geheel. Storende fouten schaden eveneens de indruk van het geheel. Een vogel met alleen 'n rollende waterslag, al is hij nog zo mooi in deze en andere toeren, kan nooit de waarde aan indruk maken, die een vogel maakt die bovendien een mooie bollende en klokkende waterslag laat horen.

Ofschoon het moeilijk is de indruk aan voorgeschreven normen te binden, zouden wij, aangezien de waterslag het belangrijkste element vormt in het lied van de waterslager, naast de voordrachtwijze en de kwaliteit van de bijtoeren, als hoofdnorm willen laten gelden de veelheid van waterslag in zijn verschillende vormen, bijv.:

een lied met alleen rollende waterslag ten hoogste 1 punt;

een lied met rollende en bollende waterslag ten hoogste 3 punten; en

een lied met rollende, bollende en klokkende waterslag ten hoogste 4 punten.

Hiermede hebben wij dan voldaan aan de opzet van Dr. Wolf uit Maikammer, de grondlegger van het keursysteem. Deze heeft bepaald, dat alles wat invloed kan hebben op de waarde van het lied, moet

worden beloond en dat alles wat afbreuk doet aan de muzikale waarde daarvan, moet worden bestraft. Het is alleen jammer, dat in ons huidige keursysteem de drieelbaarheid voor de rubriek indruk niet is toegepast.

Stamharmonie 4 vogels

Teneinde het streven naar volmaaktheid van het lied der waterslagers te bevorderen, is de stamharmonie een middel om de kweker te belonen. De kweker, die blijkt geeft in staat te zijn om niet alleen een enkele waardevolle vogel te fokken, maar een stam te kweken, die in zijn geheel bestaat uit vogels met waardevolle eigenschappen, en gelijkheid in zang vertonen, kan met punten voor stamharmonie worden beloond. Zulke vogels hebben dan een bepaald kenmerk, een bepaalde toonaard, bepaalde toeren, die hen van andere vogels doen onderscheiden.

Het ligt voor de hand dat vier vogels uit zulk een stam, als zij gelijktijdig zingen, een veel mooier geheel vormen, dan vier vogels die verschillend zijn van toonaard en toerenform.

Belangrijk is ook, dat iemand die vogels aankoopt uit zulk een doorgefokte homogene stam, meer zekerheid heeft dat deze vogels goed ververven en derhalve goede nateelt voortbrengen, dan dat hij vogels koopt uit een stam, die uit vogels bestaat met uiteenlopende zangeigenschappen.

Vanzelfsprekend is de waarde van stamharmonie niet gebonden aan bepaalde toeren en toonaard, zodat verschillende doorgefokte stammen met weer andere toeren en toerenvormen, evengoed een prachtig geheel kunnen vormen, als zij dezelfde gelijkheid vertonen.

Zo ontstaan dan ook diverse stammen, die ondanks hun variatie, al naar gelang de smaak van de kweker, ieder voor zich een waardevolle bijdrage leveren aan de cultuur van de waterslager. Logisch is, dat bij de beoordeling van de waarde voor stamharmonie, de kunstprestatie van de kweker, die moet blijken uit de kwaliteit van het gezongen lied, een norm is, die de keurmeester toepast bij het bepalen van de toe te kennen punten. Een stam, die een voldoende kunstprestatie vertegenwoordigt, krijgt 1 punt voor stamharmonie, bij een goede kunstprestatie 2 punten en bij een zeer goede kunstprestatie 3 punten.

De punten voor stamharmonie worden, in tegenstelling tot de punten voor de verschillende toeren, niet met 3 vermenigvuldigd, doch worden bij het totaal der punten van de vier vogels geteld.

Fouten

Maar weinig vogels zingen een lied zonder een enkele fout. Een klein ophaaltje, een spits fluitje, een te hoog belrolletje, begeleiden dikwijls het lied van overigens prachtige zangers.

Wij zijn op dit ogenblik echt nog niet zo ver, dat we zulke vogels om hun kleine foutjes zouden moeten straffen. Al is ons streven erop gericht om een waterslager te kweken met een foutvrij lied. Anderzijds dienen wij voorzichtig te zijn om te voorkomen, dat wij met het verwijderen van foutjes, niet ook de prachtige toonstukken in het lied van de vogels zien verdwijnen. De opbouw van het ideaal heeft zijn tijd nodig, en dit te forceren kan een verkeerde uitwerking hebben. Wel moeten wij onze volle aandacht aan de fouten schenken en die fouten, die het lied

van de vogels in ernstige mate schaden, weren uit de stam. Bij de beschrijving der waardetoeren hebben wij reeds gezien, dat deze door bepaalde afwijkingen soms als fouten worden aangemerkt en derhalve kunnen worden bestraft.

Specifieke en in ons keursysteem met name genoemde fouten zijn wel de meest ernstige en worden derhalve ook meestal bestraft naar verhouding tot de wanklank die zij veroorzaken.

Dit zijn: ophaal schrill tot 3 punten. Hoge, spitse tonen en riet tot 3 punten. Snetter en snitter tot 3 punten. Neuzige toeren tot 3 punten. Sijp, tjep, tsiet tot 3 punten. Tjap uitgesloten.

De ophaal klinkt als het optrekken van een klok en kan zeer storend zijn voor het gehoor. Een ophaaltje kort en zacht gebracht, noemen wij neutraal en behoeft niet bestraft te worden.

Hoge en spitse tonen kunnen voorkomen in verschillende toervormen zoals fluiten, staaltonen, fluitenrol, bel en belrol, als deze toeren in een te hoge toon en met scherpe medeklinkers gezongen worden.

Met riet wordt bedoeld een toer met de medeklinker r voor en t achter de toongreep, met een lange i als grondtoon.

Snetter en snitter zijn onderbroken toongrepen die in een snel ritme worden gezongen en klinken als snet, snet, snit, snit, snit en door hun klinkers e en i een wanklank veroorzaken.

Neuzige toeren kunnen zijn alle toeren, die met een neusklink worden gezongen. Neustoeren zijn zeer onmuzikaal en gevaarlijk in een stam, omdat zij gemakkelijk worden overgenomen.

Sijp, tjep, tsiet zijn onderbroken korte toonstukken die in snelle volgorde worden gebracht. Zij klinken, zoals zij zijn beschreven en passen niet in het lied van een beschaafde vogel.

Tjap is een toer, die vroeger veel bij waterslagers werd gehoord. Het is een onderbroken toer met een snel opeenvolgend ritme. Door het vlakke en platte geluid, dat door deze toer wordt veroorzaakt, heeft men vanaf het begin van de cultuur van waterslagers, die strijd tegen deze toer aangebonden en met succes, want de fout is praktisch uit het lied van de waterslager verdwenen. Aangezien de waterslager een slagvogel is, is hij gevoelig voor deze tjap en neemt hij hem gemakkelijk over, vandaar de strenge maatregel: uitgesloten van de wedstrijd.

Wie nog de echte tjap wil horen, beluistere de Engelse postuurvogels op een tentoonstelling. Deze laten meestal nog een echte onvervalste tjap horen. Ook de specifieke waardetoeren kunnen door hun afwijkende vorm soms als fouten worden aangemerkt. Waterslag in alle vormen: vlak, belegen, neuzig en met verkeerde medeklinkers.

Knorren: neuzig, breed, vlak, waterig en los.

Staaltonen: neuzig, spits, ruw, hoog en belegen.

Fluiten: neuzig, hoog, spits, scherp, stotend, te veel in aantal en belegen.

Bellen en belrol: lang, hoog, scherp, belegen en spits.

Fluitenrol: te hoog, belegen, vlak, neuzig, gestoten en geslagen.

Tjokken: plat of a, verkeerde medeklinkers en neuzig.

usel

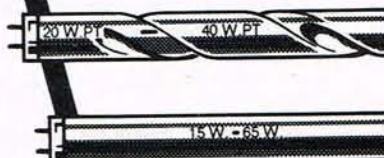

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum, incl. het heilzame ultra-violet.

+ PT = getordeerde uitvoering met grotere lichtopbrengst bij gelijkblijvend stroomverbruik.

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE	
past in standaard armaturen	
Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+20 PT	60
+30 PT	90
+40 PT	120

De

onze hobby...

door H. Seegers

Eigenlijk een wat vreemde hobby, dat vogels houden, vindt u ook niet? Het is voor de meesten van ons een doel geworden, om zo mooi en goed mogelijke vogels te kweken, waarmee je op een tentoonstelling en bij vergelijking met andere eer kunt inleggen.

Met meer of minder moeite gelukt het je een aantal op stok te krijgen en dan begint meteen de zorg hoe raak ik de overvloedige kwijt.

En dat is nu juist het vreemde van deze hobby . . . het wordt nooit een verzameling, maar een voortdurende perfectionering.

Natuurlijk zijn er velen, die vogels houden uit zuivere liefhebberij; die nooit aan tentoonstellingen deelnemen en die weinig belang bij het kweken hebben. Gewoon maar genieten van wat er rondvliegt en -trippelt.

Veel hangt ook af van de accommodatie, de beschikbare tijd en het geduld, dat je kunt opbrengen. Hierbij speelt ook de zelfdiscipline een grote rol. Je moet jezelf beperkingen op weten te leggen tot het te houden, maar vooral ook tot het te kweken aantal vogels.

Het is mij dit seizoen overkomen, dat ik amper meer een plaats voor de overvloedige jongen kon vrijmaken. Zoiets doe je vanzelfsprekend nooit weer, want de hobby begint dan op een nevenbedrijf te lijken en dat geeft meer last dan lust.

Daar komt bij, dat ik een slecht handelsman ben; ik kan heel goed vogels kopen, omdat ik vrijwel altijd betaal wat men vraagt. Maar verkopen . . . ? Meestal ontvang ik veel minder, dan ik dacht te mogen verwachten; waarschijnlijk ben ik te haastig, omdat ik bang ben ermee te blijven zitten!

Nog een vreemd iets is, dat je altijd aan het knutselen blijft, kooien maken, hokjes anders indelen, voerbakjes en zitstokken veranderen enz. enz. Of doet u dat niet en ben ik alleen zo gek?

Ondanks deze wetenschap blijf ik maar doorgaan, waarbij ik mezelf af en toe wel eens afvraag „Is dit niet te gek?“ Vrijwel al mijn vrije tijd gaat in deze liefhebberij zitten; in bepaalde perioden van het jaar kan ik moeilijk of helemaal niet van huis. Is dit wel verantwoord ten opzichte van het gezin?

Diverse verlofdagen worden aan de hobby besteed, had ik dan niet samen met vrouw en kinderen wat anders moeten doen? Een dagje uit of iets dergelijks? U ziet wel, ik heb wel eens een gewetensconflict in deze situaties.

Gelukkig heb ik een echtgenote, die veel begrip voor mijn verlangen naar ontspanning weet op te brengen, mits ik mezelf, zoals ik daarstraks al schreef, maar zoveel beperkingen weet op te leggen, dat ik geen slaaf van deze hobby word.

Hoewel zij als echte dierenvriend(in) zelf geen vogels als liefhebberij ambieert — zij is meer gesteld op honden en katten — heb ik in bepaalde omstandigheden aan haar een zeer gewaardeerde hulp en

een kritisch beoordelaarster van tentoonstellingvogels.

Zelf zijn we in de beoordeling lang niet altijd objectief; we menen stuk voor stuk een kampioen of minstens eerste prijswinnaars in het hok te hebben en dan is het wel eens nuttig, dat een onpartijdig iemand je enthousiasme tot de juiste proporties terugbrengt. De teleurstelling zou door het oordeel van de keurmeester wel eens erg groot kunnen zijn! Tenzij u meent, dat de goeie man er niets vanaf weet, zoiets komt ook voor!

Ten aanzien van meer genoemde beperking van de hobby meen ik niet aan de indruk te kunnen ontkomen, dat velen dit niet bereiken door van meerdere kleurslagen, die zij persoonlijk mooi vinden, enkele kweekstellen te houden, maar dat zij zich laten leiden door de vraag (als koopwaar) naar bepaalde kleuren en/of rassen.

Men holt naar mijn idee nogal achter elkaar aan; is de mens dus toch een kuddedier?

Ik neem zonder meer aan, dat de weg naar de top het vlugst wordt bereikt door specialisatie. Velen halen echter die top nooit, omdat inmiddels een andere kleurslag in populariteit wint en ook zij daarop dan maar weer overschakelen. Alsdan begint de moeizame worsteling naar succes opnieuw; men raakt in een vicieuze cirkel.

Slechts enkele kwekers hebben het zo in de vingers, dat ze precies weten wat ze kopen en die daaruit dan ook nog binnen heel korte tijd topvogels fokken. Beoordeel u echter naar uw eigen capaciteiten, onderschat ze niet (dan lijdt u aan een minderwaardigheidscomplex!), maar overschat ze ook niet, want door zelfoverschatting ondervindt u vast teleurstellingen.

Om een voorbeeld te noemen; ik maak het mee, dat sommige liefhebbers heel enthousiast bij me komen om een paar Glosters te kopen. Liefst twee met een kuif (?). Als ik dan uitleg, dat dit voor de kweek niet kan en wat er verder aan vastzit, zoals vorm, postuur enz., dan willen ze zich nog eens bedenken. In negen van de tien gevallen zie je ze niet meer terug. Teleurgesteld? Of heeft men eerst niet eens de moeite genomen om wat lektuur over het plotseling gekozen ras of de kleur te bestuderen? Ik weet het niet, maar het versterkt mijn indruk, dat men — soms na het bezoek aan een tentoonstelling — te overijld iets wil ondernemen, wat een ander misschien al jaren doet en dan (wellicht maar gelukkig) terugschrikt voor de consequenties.

Ook een toevalstreffer maakt iemand wel eens het hoofd op hol; een mooi succes met een of twee vogels van een bepaalde kleurslag op de tentoonstelling en . . . jongens dat is het!! Al de andere verkopen, een paar nieuwe van de succesgroep erbij gekocht en . . . juist . . . het volgend jaar is het niet wat men dacht. Erger nog, men is achteruit gegaan.

Dus hoofd koel houden in deze mooie en voor een buitenstaander wellicht wat vreemde hobby. Geniet ervan op uw eigen manier, maar wees niet te impulsief. Het zijn levende wezentjes waarmee u omgaat; zij hebben uw zorg nodig, niet meer, maar vooral ook niet minder. Dus doe wat u **met plezier** aan kunt, dan voelen u zowel als uw vogels zich gelukkig, dacht ik.

De
sel

EEN PRODUKT VAN JANSEN VOEDERS BV

Voeders speciaal samengesteld voor:
SIERWATERVOGELS (ANSERES) - SIERHOENDERS
(GALLUS) - KONIJNEN - SCHAPEN - GEITEN -
PAARDEN - PONY'S - HONDEN.

FAUNA-FOOD VOEDERS zijn volledig en staan
garant voor optimale resultaten.

**Kies de juiste voeding voor sierwatervogels en
fazantachtigen om hen in optimale konditie te hou-
den: voer Anseres-Developer voor sierwatervogels
en Gallus konditie voor fazantachtigen.**

FAUNA-FOOD voeders zijn verkrijgbaar bij:

Nederland:

J. v. d. Meer, Kuzemerweg 17,
Sebaldeburen. Tel. 05946 - 23 35
Codrie B.V., Plaats 8, **Bleiswijk**. Tel. 01892 - 30 44
P. Lamers, Harthoog 1, **Bemmel**. Tel. 08811 - 12 81
fa. v. d. Wardt, St. Jansstraat 47 a,
Laren (N.H.). Tel. 02153 - 8 32 74
J. G. Hilhorst, Molenweg 11,
Geesteren (Gld.). Tel. 05458 - 318
G. J. van Norden, Kerkstraat 28,
Voorthuizen. Tel. 03429 - 15 66
A. Hoekstra, Bruggelaan 60,
Appelscha. Tel. 05162 - 16 77
A. Man in 't Veld, Deventerweg 494,
Apeldoorn. Tel. 055 - 1 40 15
Vliet & Wielinga, Kamerl. Onnesweg 5,
Amsterdam-O. Tel. 020 - 35 37 97
fa. P. Kooi & Sons, „Waterfowlfarm”,
't Zand (N.H.). Tel. 02249 - 353
Van Bakel's Vogel- en Tuinpaleis,
Heesch (N.-Br.). Tel. 04125 - 12 72
fa. H. H. Spøe, Fazanterie „VIVONA”,
Haelen (L.). Tel. 04759 - 15 10
Vogelpark „Heisterhof”, Heisterbrug 30-32,
Schinnen (Z.-Limb.). Tel. 04493 - 14 38
S. Bruineberg, 2e Oostwijkstraat 30,
Steenwijk. Tel. 05210 - 22 08
J. Lekkerkerker, Achterweg 6 b,
Doorn. Tel. 03430 - 33 54
C. Koetsier, Hemweg 1, **Wijdenes**. Tel. 02293 - 529
H. Jansen, Vredensweg 74,
Winterswijk. Tel. 05430 - 30 85
fa. Vijf Kronen, Lange Brinkweg 96,
Soest. Tel. 02155 - 1 34 07

België

Vogelhandel „'t Vogelhof”, Jozef Maroy-Polfliet,
8790 Waregem. Tel. 056 - 6 25 50
Vogelhandel „Het Neerhof”, R. Quyrijnen-van Dijk,
2170 Wuustwezel. Tel. 03 - 63 16 85
Henri de Grauwe, Antwerpse Steenweg 83,
9430 Lokristi.
't BAMBOEHOF, Desselgemseweg 33,
8790 Waregem.

FAUNA FOOD een produkt van JANSEN VOEDERS
B.V., Postbus 300, HARDERWIJK - Tel. 03410 - 1 53 54.

de kluut

Indien men zich in ons land langs de kust in een
watergebied bevindt met hier en daar een lage wa-
terstand en men ontwaart daar een vogel, zwart-wit
van kleur met een raar omhooggebogen snavel en
met lange grijs-blauwe, bijna groene poten, dan kan
men er zeker van zijn dat dit de in ons land nog al-
gemeen voorkomende kluut (*Recurvirostra avocetta*)
is.

Jammer genoeg is het aantal van deze vogels de
laatste jaren achteruit gegaan.

Als men deze vogel ziet fourageren is het geheel dui-
delijk waarom hij die lange omhooggebogen snavel
bezit. Deze gebruikt hij om diep in de grond te
kunnen boren en op die manier de ongewervelde
dieren waaruit zijn voedsel bestaat, te zoeken,
meestal met groot succes.

Voor diep water schrikt de kluut niet terug omdat
hij met behulp van de tussen zijn tenen gevormde
zwemvliezen heel goed kan zwemmen. Bekend is
echter dat hij het zwemmen tot een minimum be-
perkt.

Het gehele jaar is de kluut bij ons te zien. In de
winter is het aantal „overwintersaars” echter zeer
klein.

Broeden doet hij nog wel in vrij grote getale in ons
land. Dit broeden doet hij op een perceel land ge-
legen in de nabijheid van water, veelal op landbouw-
gronden. Indien men het nest van een kluut gevon-
den heeft doet men er goed aan om er een zo
opvallend mogelijk stokje bij te plaatsen, zodanig
dat dit wordt opgemerkt door de bewerker van dat
land.

Het nest is een door beide seksen gemaakt kuiltje.
Veelal worden er meerdere kuiltjes gemaakt alvoren
het vrouwtje definitief tot broeden overgaat. De
bodem van het nestkuiltje wordt vrijwel niet bedekt,
hoogstens een enkele gras- of rietstengel siert het
nest.

In dat nest worden 3 à 4 eieren gelegd. Deze ei-
eren zijn grijs met bruine vlekken.

Na een broedtijd van ongeveer drie weken worden
de jongen geboren die bedekt zijn met grijs/bruin
dons. Deze jongen verlaten vrijwel direkt het nest
en worden dan gedurende 6 weken gevoed en be-
schermd door het ouderpaar. Deze bescherming is
van dien aard dat geen enkele andere vogel in de
naaste omgeving geduld wordt. Door schijnaanval-
len en een hard schreeuwend „klo-iet” worden de
indringers verjaagd.

Als men de kluut in de lucht wil herkennen kan men
het beste naar de nek en de poten kijken. De nek
wordt iets gebogen en de poten steken in vlucht tot
ver buiten zijn staart.

Foto en tekst: C. J. F. van Bostelen

de lizard

door A. L. van Liempd

Hoewel de Lizardkanarie bij de vorm- en postuurkanaries is ingedeeld, is hij dat in feite niet. De lizard is een uitgesproken TEKENINGVOGEL, immers 50 % van het totaal aantal toe te kennen punten zijn gesteld onder de rubriek tekening.

Het is een graag geziene gast op de tentoonstellingen en hij behoort met de glosters en de fife fancy tot de kleinste raskanaries. De herkomst van de „hagedisvogel” is wat onduidelijk. Er wordt aangenomen dat hij in Frankrijk is ontstaan en door monniken is overgebracht naar Engeland. Het staat wel vast dat ze tot de oudste postuurrassen gerekend kunnen worden; ze dateren van omstreeks 1740.

Door inkruisen met kleurkanaries is men de laatste jaren een beetje aan het afdwalen. Men kweekt nu wel agaat en bruine lizards, maar hierdoor verzwakt men wel de tekening. De Engelsen weigeren absoluut deze kleuren te erkennen en naar mijn mening zeer terecht. Ze komen immers het beste tot hun recht met maximaal pigment en dit houdt in dat alles wat men doet om dat **volle pigment** te verminderen de tekening (raszuiverheid) wordt aangetast. In België erkent men echter wel de agaat en bruine lizard maar dat is niet konsekvent, omdat namelijk de Belgen er op staan dat de Belgische Bult alleen maar in geel erkend wordt, dit om de raszuiverheid te bewaren. Waarom dan met een ander ras niet?

Naast de rug- en borsttekening speelt bij de lizard ook de cap een rol; deze is vol, gebroken of ontbreekt.

We onderscheiden de volgende kleurslagen: De Lizard, deze bezit de enkelvoudige (lichtgele) grondkleur; de Goudlizard met goudgele grondkleur; de Blauwe Lizard met witte grondkleur en de Oranje-rood brons Lizard met oranjerode grondkleur. Dit alles moet gepaard gaan met het volle zwarte pigment. Als we de vogel gaan omschrijven beginnen we met de kop. Indien het een vogel betreft met volle cap dan dient deze cap ovaal van vorm te zijn beginnend boven de snavel lopend boven het oog en eindigend waar de nek begint. De kleur van de cap moet gelijk zijn aan de grondkleur en mag nergens door pigmentveertjes onderbroken worden. De gebroken cap; hiervoor zal haast altijd puntenaftrek volgen daar door onregelmatige onderbrekingen deze cap nooit goed tot zijn recht komt en de volle cap nog steeds als ideaal wordt gezien.

Voor de non-cap ligt dit anders. Indien een vogel geen cap vertoont maar de schubtekening boven zijn snavel begint en gelijkmatig verdeeld is, daarbij nog evenwijdig over de kop loopt en zo overgaat in de rugtekening, dan is dat zeker geen fout.

De schubtekening (spangles) op de rug moet in evenwijdige lijnen over de rug lopen. Bij een volle cap beginnend aan de nek, bij geen cap klein beginnend boven de snavel en iets groter wordend op de rug om dan weer kleiner uit te lopen. De

schubben moeten een vorm hebben van een half maantje en nogmaals, zij moeten het maximale pigment bezitten. Indien dit alles regelmatig verdeeld is en in evenwijdige lijnen loopt is er een geweldig contrast. De borsttekening (rowings) hebben de vorm van driehoekjes en beginnen klein onder de snavel, worden bij de flanken iets groter en nemen dan in grootte weer af. Dit alles weer in rechte lijnen en regelmatige afstanden. Bij schimmelvogels zal over het algemeen de borsttekening duidelijker zijn dan bij intensieve vogels. De snavel moet donker zijn en pootjes en nagels lakzwart. Witte of lichte nagels zijn zwaar fout. De vleugel- en staartpennen moeten zwart van kleur zijn, uiteraard met een omzoming van de grondkleur. Zij mogen geen schubtekening laten zien. De vleugels mogen elkaar niet kruisen. Over het algemeen is de bevedering van de lizard steeds mooi glad en glanzend mits ze in conditie is. De grootte komt op het keurbriefje niet voor, maar een lizard mag de 12,5 cm niet overschrijden. De kweek met deze vogels geeft meestal niet veel problemen. Er zijn echter wel een paar regels die men bij het samenstellen van fokparen in acht moet nemen. Paar nooit twee volle caps aan elkaar; ook intensief maal intensief is sterk af te raden. Let vooral op dat beide vogels het maximale pigment bezitten. Het beste kan men paren een volle cap maal gebroken cap of non-cap en dan intensief maal schimmel of omgekeerd. De jonge vogels laten nog geen schubtekening zien, deze komen pas na de eerste jeugdruï. Het is zeer belangrijk er op te letten dat de vogels elkaar niet pikken, want dat kan funest zijn. Immers in het tweede jaar, na de grote ruï, loopt het pigment terug en wordt de tekening alsook de kleur van vleugel- en staartpennen afgezwakt of verdwijnt geheel. Dit kan ook gebeuren als uw vogels na te zijn uitgeruid nog veertjes, staart- of vleugelpennen verliest.

Lizards kan men zowel paarsgewijs als met wisselbroed fokken. Een kinderkamer is dan wel aan te bevelen.

De meest voorkomende fouten zijn: Cap loopt te ver door in de nek; onregelmatige tekening op borst en/of rug; witte of lichte nagels; bij non-caps geen zichtbare of onregelmatige tekening op de kop.

De lizard is, zo u wel begrepen zult hebben, een éénjarige TT-vogel die, mits goed gebracht, als een kroonjuweel kan schitteren.

worminfecties bij grote parkieten en agaporniden (slot)

tekst: A. Fernee-Oudorp

foto's: P. Roders

De oplossing

Bij de bestrijdingsmiddelen is reeds genoemd dat het best L-Rippercol gebruikt kan worden. Met 1 cc zuivere L-Rippercol kunnen een bepaald aantal vogels behandeld worden met een gezamenlijk lichaamsgewicht van 2,5 kg.

Ten aanzien van het lichaamsgewicht kan als richtwaarde aangehouden worden: de Rosella's etc. hebben een gewicht van ca. 0,25 kg. De Valken, Roodruggen, etc. een gewicht van ca. 0,1 kg. De Neophema's (Turquoisines, etc.) een gewicht van ca. 0,75 kg. Bovenstaande 1 cc L. Rippercol doen we in een niet te groot maatbekertje en voegen zoveel water toe tot een 10 cc oplossing is verkregen. Het is verstandig om aan deze 10 cc oplossing een multi-vitamine preparaat toe te voegen. Denken we dat de vogels last van wormen hebben dan is het goed te weten dat vooral de vitaminen A en E belangrijk zijn.

Deze 10 cc oplossing is nog steeds goed voor 2,5 kg vogel en het aantal vogels dat ermee ingespoten kan worden is:

Voor vogels ter grootte van een Rosella:

2,5 kg : 0,25 kg = 10 stuks. Per vogel inspuiten 1 cc.

Voor vogels ter grootte van de Valken, Roodruggen etc.:—

2,5 kg : 0,1 kg = 25 stuks. Per vogel inspuiten 0,4 cc.

Voor vogels ter grootte van de Neophema's (Turquoisines, etc.):

2,5 kg : 0,75 kg = 33 stuks. Per vogel inspuiten 0,3 cc.

Gebruikt u Equizole of Thiabenzole, dan moet u weten dat dit poeder niet oplosbaar is in water. Als poeder kunt u het niet geven dus u moet er een soort papje van maken. Dit moet regelmatig in beweging gehouden worden, anders zakt het poeder naar beneden. Willen we bovenstaande aantallen en hoeveelheden aanhouden dan moet er een 0,5 gram poeder afgewogen worden. Dit weer in een maatbekertje doen en met water aanvullen tot een 10 cc oplossing. Bij voorkeur ook weer een multi-vitamine preparaat er aan toevoegen. Ook deze oplossing is goed voor 2,5 kg vogel en de bovenstaande tabel is hier volledig toepasbaar. Denkt u eraan deze oplossing goed in beweging te houden, opdat het poeder niet bezinkt.

Buiten de ontwormingsmiddelen kunnen uiteraard alle soorten geneesmiddelen op deze wijze toegediend worden. Gedacht wordt hier aan anti-biotica, vitaminepreparaten, etc. Het zij nog eens herhaald dat we met deze methode in ieder geval weten dat de vogels datgene binnen hebben gekregen wat wij ze willen verstrekken. Dit is ook van belang bij het trachten te redden van een zieke vogel. Immers, ernstig zieke vogels zullen geen of weinig voedsel meer tot zich nemen.

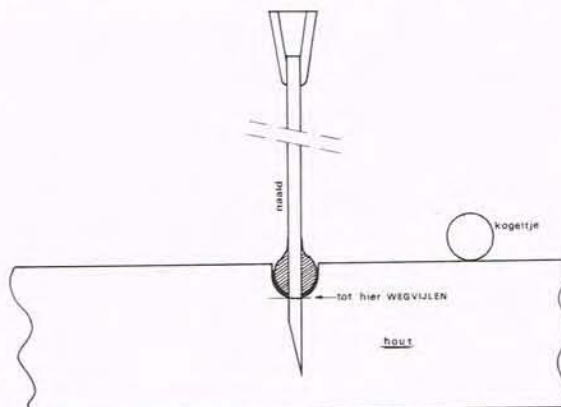
Het maken van de naald

Dit onderwerp is voor de metaalbewerker een niet al te moeilijke opgave, doch voor de niet in dit beroep werkzame liefhebbers zal het toch wel wat problemen geven. Toch is dit ook door hen wel met goed gevolg te realiseren indien zij maar met accuratesse te werk gaan. Wat we nodig hebben zijn een paar injectienaalden met bijbehorende spuitjes. Kies een spuitje van 2 cc inhoud en let erop dat er een goede maatverdeling op voorkomt (maatverdeling in cc³). De naalden moeten 10 cm lang zijn en de uitwendige diameter moet liggen tussen de 1,2 en 1,5 mm. Let er op dat de koppeling van de naald op de spuit van metaal is en niet van plastic. De naald moet namelijk heet gemaakt worden en deze hitte zal plastic doen deformeren. Deze naalden en spuitjes zijn verkrijgbaar in een medische instrumentenwinkel.

Nu moet op de naald een mooi glad rond kogeltje (bolletje) worden aangebracht. De diameter van dit kogeltje is voor de kleinere soorten (Turquoisines, Valken, Roodruggen, ed.) 2,7 mm en voor de vogels ter grootte van een Rosella 4 mm.

Het aanbrengen van dit kogeltje kan op 3 manieren geschieden. Alle manieren zijn echter niet even goed en de kwaliteits-gradatie loopt van matig tot uitstekend. Helaas is de minst goede het eenvoudigste te maken, d.w.z. het kan met eenvoudig hulp-gereedschap gerealiseerd worden. Het kogeltje is bij deze methode een druppeltje tin dat aan de naald is gehecht.

Wat we voor deze methode nodig hebben is een stukje hardhout, een fietskogeltje en een middelmatig grote soldeerbout. Het fietskogeltje leggen we op het hardhout neer en geven er een flinke klap met de hamer op. Als we het goed hebben gedaan zit het kogeltje voor het grootste gedeelte in het hout. We peuteren zeer voorzichtig het kogeltje er

weer uit en in het hout hebben we een keurig rond kuiltje gekregen. We nemen nu de injectienaald ter hand. Nu kunnen deze naalden verchromd zijn en dit chroom moeten we van de te solderen plaats afschuren. Vergeet dit niet want tin zal niet op chroom hechten. In het midden van het kuiltje drukken we nu voorzichtig de geschuurde naald zo diep, dat de opening van de naald volledig in het hout zit. Zouden we dit niet doen dan is de kans groot dat tijdens het solderen het tin in de naald zuigt en de naald is waardeloos geworden. We zorgen dat de

soldeerbout (een niet te kleine) op temperatuur is en dat we tin en vloeimiddel S39 bij de hand hebben. We bevochtigen nu de naald op de te solderen plaats met een weinig S39, houden de soldeerbout erop en pas nadat de naald heet genoeg is voeren we het tin toe. Er moet zoveel tin toegevoerd worden tot er een mooi rond kogeltje is ontstaan. Na afkoeling wordt de naald uit het hout getrokken en als alles goed is gegaan dan zit er nu op de naald een keurig rond kogeltje van tin. De naald moet in ruim water goed schoongespoeld worden. Op de slijpsteen of met een vijl wordt nu de scherpe punt verwijderd tot aan het kogeltje. Het geheel met polijstpapier en daarna met brasso afwerken. Er mogen natuurlijk nergens bramen (haakjes) of scherpe kantjes aanzitten. De naald is nu geschikt voor inspuiting van de vogels. Lijkt de naald goed, toch moet deze als matig gekwalificeerd worden. Het kogeltje is namelijk van tin en tin is een zeer zacht metaal. Door het bijten van de vogels — denk maar aan Valken of Rosella's — of het op de grond laten vallen kunnen zeer scherpe kanten (bramen) aan het kogeltje komen. Het zal duidelijk zijn dat als een beschadigde naald in de slokdarm van de vogel komt, de vogel van binnen lelijk beschadigd kan worden. Hebt u een naald met een bolletje van tin en merkt u dat er scherpe kanten aan zitten, dan voor verder gebruik eerst het kogeltje weer polijsten.

In plaats van tin kunnen we ook zilver solder gebruiken en volgens dezelfde methode te werk gaan als boven omschreven. De bewerking is moeilijker want buiten een ander vloeimiddel hebben we ook een veel hogere temperatuur nodig. Bij deze methode is het niet mogelijk om de soldeerbout te gebruiken omdat de temperatuur hiervan niet hoog genoeg komt. Er zal met een gasbrander gesoldeerd moeten worden, wat duidelijk moeilijker is dan solderen met de bout.

Voordeel: Zilver is veel harder dan tin.

Nadeel: Moeilijker te bewerken (alleen door de vakman).

Als derde methode wil ik de methode noemen die ik zelf toepas. Bij deze methode zijn de kogeltjes van roestvrijstaal. Deze zijn eerst op een draaibank op maat gedraaid en van een gaatje voorzien. Daarna worden ze met zilver solder op de naald gesoldeerd. De scherpe punt wordt verwijderd en het geheel op de draaibank gepolijst.

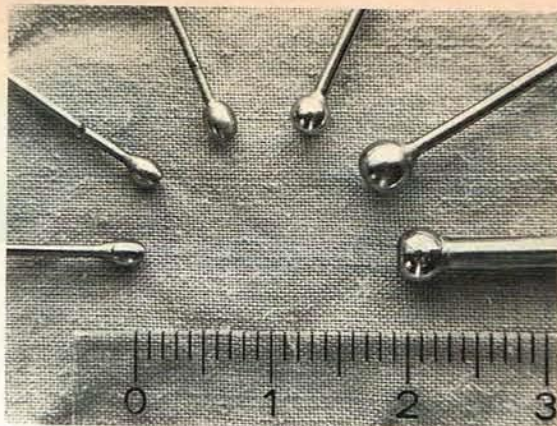
Voordeel: Gave vormen en zeer hard.

Nadeel: Zonder draaibank gaat het niet.

De naalden met het 4 mm kogeltje worden nagenoeg niet ingekort, alleen de scherpe punt wordt verwijderd. De naalden met het kogeltje van 2,7 mm worden wel ingekort en wel tot een lengte van 6 cm.

De naalden zoals ik ze gebruik zijn recht. Er zijn echter ook liefhebbers die ze een weinig krom buigen omdat er dan een meer natuurlijke vloeijing zou zijn. Ik heb dit diverse malen geprobeerd doch ik miste het gevoel op de naald tijdens het inbrengen. Ook het losjes draaien tussen de vingers kan bij een gebogen naald niet meer. Hoe het ook zij: een rechte naald verdient veruit de voorkeur boven een gebogen naald.

Wat het inspuiten betreft: Er is zeker wel iemand bij u in de buurt die deze methode al toepast. Hij zal het u graag demonstreren. Blijkt dit een goede be-

Een assortiment naalden van 2,5 tot 4 mm.

kende van u te zijn en wil hij uw vogels thuis een keer inspuiten, dan zal u merken dat het vangen van de vogels meer werk is dan het inspuiten.

Als iemand nog moeilijkheden heeft met het vervaardigen van de naalden laat het voor hem dan geen beletsel zijn mij te schrijven om nadere informatie. Adres: A. Fernee, Wilgenlaan 47 te Oudorp/Alkmaar. Een beperkt aantal liefhebbers die niet bij machte zijn om de naalden te vervaardigen wil ik van dienst zijn om door een instrumentmaker twee typen naalden te laten maken. Dit zijn naalden met een roestvrijstaal kogeltje van 4 mm en van 2,7 mm. Kosten f 30,— per set + een spuitje, franco thuis. Dit bedrag storten op girorekening: 1737568 t.n.v. A. Fernee te Oudorp/Alkmaar.

Tenslotte wil ik eindigen met de haast traditionele woorden: indien u er zeker van bent dat uw manier om spoel- en draadwormen te bestrijden goed is, houdt u dan aan uw eigen methode en verander die niet, maar . . . bent u er eigenlijk wel zo zeker van?

Maag en darmen verwijderd. Dunne darm voor een gedeelte geopend. Let op de vele speelwormen

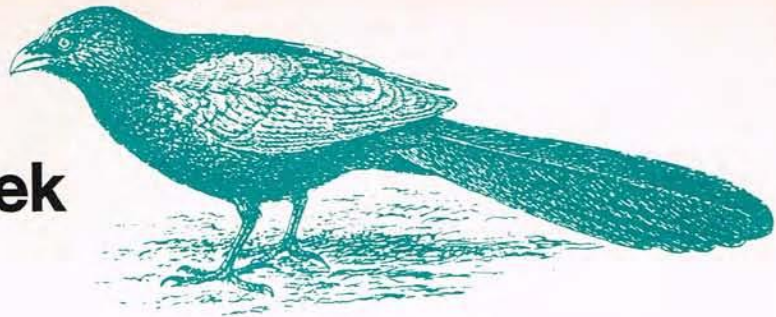
Spoorwormen

osel

De

de chinese spoorkeekoek

door Meindert de Jong

De Chinese spoorkeekoek (*Centropus sinensis*) is een flink uit de kluiten gewassen vogel van ongeveer een halve meter lengte. Momenteel noemt men deze vogel, die domicilie heeft in vrijwel geheel Zuidoost-Azië met inbegrip van Maleisië en Indonesië, **common coucal**. Zijn vroegere benaming was echter **crow-pheasant**, dat kraai-fazant betekent, omdat hij van beide vogels iets weg heeft: het lichaam is zo zwart als dat van een kraai en de staart lijkt op die van een fazant. Toch is deze spoorkeekoek niet helemaal zwart, want de vleugels en de rug zijn donker kastanjebruin. De zwarte snavel is enigszins gebogen, de vrij korte vleugels zijn afgerond. Het is dan ook geen wonder dat jonge officieren in India op de fazantenjacht per abuis wel eens een „kraai-fazant“ schoten en vandaar wellicht de bijnaam „de fazant van de subalternen“.

Het voedsel wordt op de grond gezocht en bestaat uit sprinkhanen, kevers, hagedissen, kleine slangen en diverse andere eetbare wezentjes. De maaginhoud van onderzochte Indonesische exemplaren (*Centropus sinensis bubutus*) bevatten een grote hoeveelheid rupsen, resten van insecten en kikvorsen. Naar verluidt eten ze ook eieren en vreten ze soms zelfs hun eigen jongen op!

Spoorkeekoeken zijn beslist geen uitgesproken bosvogels. Ze geven meer de voorkeur aan graswilder-

nissen, struikgebieden, braakliggende terreinen, rivieroeveren, open gedeelten die overwoekerd zijn door gras en onkruid enz. Ze komen nog voor op hoogten tot 1200 meter.

Men hoort deze vogels doorgaans meer dan men ze ziet. Het geluid dat ze voortbrengen is een diep galmend „boeet-boe-boe-boeet“, twee tot drie keer per seconde en dan meerdere seconden achtereen. Daaraan danken de vogels hun naam „bubut“ (spreek uit: boeboet).

Na een regenbui houden deze vogels ervan een zonnebad te nemen. Met uitgespreide vleugels zitten ze in een boomtop of op een bamboebosje en doen dan denken aan onze aalscholvers als ze zich laten drogen in de zon.

De nesten kan men op verschillende hoogten aantreffen, bijvoorbeeld in een doornstruik, een takvork of in een bos gras. Het zijn grote bollen droog gras met een diameter van ongeveer 30 cm, met een opening opzij, waaruit de lange staart van de broedende vogel naar buiten steekt. De buitenkant wordt vaak gecamoufleerd met levende grassen en planten. Het aantal eieren varieert van drie tot vijf; ze zijn kalkachtig wit en vaak besmeurd met nestvuil. Hoewel deze vogels behoren tot de keekoeken (**Cuculidae**) zijn ze niet parasitisch maar broeden zelf de eieren uit.

NIEUW volautomatische MOTORBROEDMACHINE

- elektronische temperatuurregeling
- capaciteit: 224 kippeëieren

VLAKBROEDER

- elektronische temperatuurregeling
- capaciteit: 50 kippeëieren
- 50 jaar ervaring in broedmachinebouw
- gunstige prijs door levering rechtstreeks van fabriek
- gratis folder met prijslijst op aanvraag:

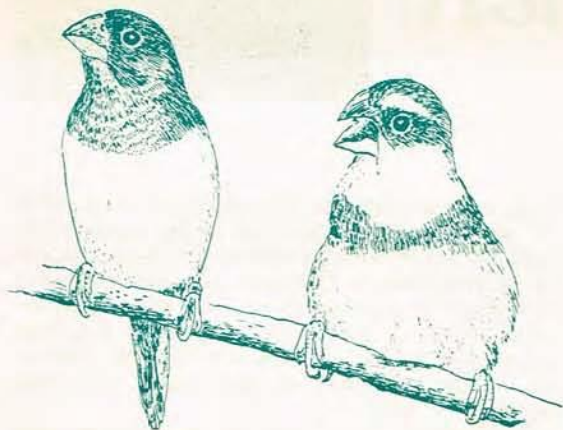
AARTS B.V., Gemertseweg 30, Bakel
tel.: 04924 - 12 38, na kantoortijd 04930 - 40 78

ZAAIZADEN VOOR VOGELKRUIDEN E.A.

- pak A - ass. van 10 zakjes verschillende zaden voor **vogelkruiden** f. 6,-
- pak B - 10 zakjes **vogelmurzaad**, het gehele jaar zaaibaar f. 7,-
- pak C - ass. van 10 zakjes verschillende zaden van **wilde planten**, geschikt voor uw heemtuin f. 8,-

Franco toezending volgt na betaling op giro-rekening 1169227 t.n.v. J. Booij-Wagenaar, J. W. Frisostraat 26, Sneek.

japanse meeuwen

De witte

Er zal weinig voorstellingsvermogen voor nodig zijn om deze vogel voor de geest te krijgen. Het is ook een kleurslag die we gelukkig nogal eens op de TT tegenkomen, al is dit ook weer niet zo dat we overstelpt worden met witte meeuwen.

Misschien vindt dat zijn oorzaak wel in het volgende: Bij veel witte meeuwen zien we dat ze erg dun bevederd zijn in de oorstreek en aan de vleugelbocht. Het is dan vaak zó erg, dat we de huid er doorheen zien schijnen en dat maakt het aanzien van de vogel er niet beter op.

Een kennis van me merkte eens op: Ik geloof dat we hier net als bij de kanaries te doen hebben met intensieve- en schimmelvogels. In principe geloof ik dat deze man gelijk heeft.

Een intensieve kanarie heeft een erg korte bevedering en dat hebben die witte meeuwen ook. Dus zullen we zo'n vogel ook moeten paren aan een schimmel.

Bij de kanaries neemt men daarvoor een strogele vogel met een langere bevedering, maar die kennen we bij de meeuwen niet. Wat we wel kunnen doen is onze witte terugparen aan een bonte. „Heb ik ook wat aan”, zult u zeggen, „dan krijg ik bonte meeuwen en dat is de bedoeling niet.”

Dan geef ik u onmiddellijk gelijk, maar het zijn wel deze bonten die u nodig hebt om de bevedering van uw witten te verbeteren. Want het is de bedoeling namelijk, dat u nu wit x bont paart, met als resultaat wel minder witten en meer bonten, maar deze witten zullen veel beter bevederd zijn.

En dan geldt ook weer de vuistregel: niet het vele is goed, maar het goede is veel.

Bovendien moeten de witten ook een goed formaat hebben en dat kunnen we ook verbeteren door inkruisen van forse bonte vogels.

In het begin schreef ik dat die dunne bevedering

door Joh. van Dijk

wel eens de reden kon zijn van het misschien toch maar niet inzenden, omdat de keurmeesters daar steeds opmerkingen over maken. Wellicht kan bovenstaande raad u helpen om dat euvel te verhelpen. In dit verband zal het iedereen duidelijk zijn dat we bij de witte meeuwen geen gebruik kunnen maken van de nonnen om het formaat te verbeteren.

Hoewel we hier echt niet met een albino vogel te doen hebben — want dan zou de witte meeuw rode ogen moeten hebben — is het niet zo dat behalve de donkere oogkleur pigment is toegestaan voor een TT-vogel. Dat houdt in dat de vogel behalve donkere veren ook geen bonte poten of snavel mag hebben. Van dat laatste zult u echter in de praktijk niet veel last hebben.

Wat we op de TT's wel vaak zien is dat de witte meeuwen niet helder wit zijn, maar vuil wit. Nu bestaan er inderdaad vogels die van nature een min of meer gele aanslag bezitten, maar in vele gevallen is het **vuile** aanslag. Bij donkergekleurde vogels valt dit helemaal niet op, maar bij witte vogels is het echt hinderlijk. Door de vogels net voor het opkooien veel te laten baden zullen ze reeds een heel ander aanzien krijgen. Eenmaal in de TT-kooi komt van baden niet veel meer, omdat deze kooien zich er niet voor lenen. Als we nu de bloemenvernevelsprit even lenen van moeder de vrouw en deze vullen met lauw water, waar we een theelepeltje magnesiumpoeder aan toevoegen en daar de vogels mee inspuiten, dan worden ze niet alleen schoon, maar het verenpakje krijgt ook nog een mooie glans. Magnesiumpoeder koopt u voor een paar centen bij de drogist en dit beetje extra werk loont echt de moeite. Nu we bij de tentoonstelling zijn aangeland nog even iets over de keuring. Net als de crèmevleugel wordt de witte meeuw in schaal 3 gekeurd.

De rubrieken kleur en tekening zijn hier samgetrokken tot alleen kleur, zodat bij een vogel van bijv. 92 punten, 51 punten gegeven worden bij kleur. Simpel om het feit dat hier van enige tekening geen sprake is. De overige rubrieken zijn weer gelijk aan schaal 1 en 2.

Op die kleur wordt dan door de keurmeester ook bijzonder streng gekeken, want anders zouden de witten wel erg bevoordeeld zijn bij de overige kleurslagen waar ook de tekening nog een grote rol speelt.

Een hagelwitte meeuw kan net zo goed een beauty zijn en misschien voor u een uitdaging om het eens te proberen met deze kleurslag.

beplanting in en om de volière

aucuba

De aucuba is een winterharde, groenblijvende en van oorsprong Japanse heester. Aanvankelijk werd hij als potplant gekweekt. De leerachtige gladde gespikkelde bladeren van de Aucuba japonica variegata hebben een aantrekkelijke vorm.

Ze zijn niet moeilijk te houden en gedijen op elke redelijke grondsoort en standplaats. Ze zijn heel goed eens te proberen in de volière en sta er dan niet vreemd van te kijken als in de struik een of meerdere nestjes worden gebouwd.

Alleen de vrouwelijke planten dragen weinig opvallende bloemen, later door langwerpige bessen gevolgd.

Wil men dat bereiken, dan dient er ook een mannelijke plant in haar buurt te staan.

FLORAVI

onze tuin

We nemen aan dat in deze maand de tuin voor het overgrote deel in ruste is gegaan. Voor het snoeien is het nog wat te vroeg zodat we deze keer onze aandacht eens richten op het klein fruit.

Ieder die nog een hoekje over heeft kan dit benutten door er een of meer soorten bessen te planten en wat is er fijner dan fruit uit eigen tuin.

We beginnen met de kruisbes; de plantafstand voor deze soort op goede grond is 2 m, is de grond wat minder van kwaliteit dan op een afstand van 1,50 m. We moeten zorgen dat de struiken 6 tot 8 flinke gesteltakken hebben welke men regelmatig moet verjongen.

De korte loten die zich ontwikkelen dunnen we uit zodat hier weer nieuwe gesteltakken van komen. Grondscheuten worden met de hand weggetrokken. We zorgen dat licht en lucht vrij spel hebben zodat we veel en grote bessen krijgen. Enkele soorten voor de particuliere tuin zijn: Crow Bob, roodbruin; Early Sulpher, goudgeel; en Engels witte met geel-groene vruchten.

Bij de rode en witte bes is de plantafstand hetzelfde als bij de kruisbes. Ook het aantal gesteltakken moet elk jaar in de wintertijd worden teruggesnoeid. Bij deze struiken is uitdunnen een heel belangrijk punt. Doen we dat namelijk niet dan krijgen we hele kleine besjes waar we niets aan hebben. Een paar goede rode bessen zijn Jhr. van Tets en Laxtons No. 1. Een witte bes is Witte Parel met grote vruchten.

Van de zwarte bes snoeien we de jonge struiken terug tot we genoeg gesteltakken hebben. Zodra ze vruchten geven worden ze niet meer gesnoeid en kweken we zoveel mogelijk langloten, deze geven de mooiste vruchten. De uitgedragen takken knippen we na de oogst weg zodat we een jonge struik houden. De zwarte bes moet een ruimte van 2 m hebben. De grond goed bemesten met oude stalmest. Dit geldt trouwens voor alle bessensoorten. Een paar goede zwarte bessen zijn Wellington en Silvergieters Zwarte.

Frambozen, deze kunnen vrijwel overal en met succes worden gekweekt. De gronden die erg hoog en droog liggen geven vaak een geringe frambozen-oogst. Frambozen zijn gemakkelijk te onderhouden. We kweken ze aan stokken op een afstand van 1,25 m uit elkaar. Vijf tot zeven twijgen per stok of aan boven elkaar gespannen draden waaraan de twijgen worden vastgebonden. Zodra in de zomer de oude twijgen zijn afgedragen, moeten ze worden weggenomen. De jonge scheuten voor het volgende jaar moeten zich nu flink kunnen ontwikkelen. Indien er te veel scheuten ontstaan worden de zwakste weggenomen. Een paar goede soorten zijn: Malling Promise en St. Walfried.

Een goede herfstframboos is Surprise d'Automne. Herfstframbozen mogen in tegenstelling tot de zomerframbozen na de oogst bij de grond worden afgesneden. Ze maken dan in de zomer nieuwe scheuten die hetzelfde jaar nog vrucht geven. Frambozen vragen vooral op lichte gronden een flinke bemesting met stalmest, liefst oude varkensmest.

Dan nu nog de Braam en hiervoor kunnen we het beste de Himalaya nemen. We kunnen de braam goed gebruiken om onooglijke plekjes in de tuin weg te werken zoals schuren, schuttingen etc. De plantafstand is 2,50 m. Na de pluk moeten de afgedragen scheuten worden weggesneden. Ze kunnen ook nog wat schaduw verdragen en groeien op iedere grond mits men voor een goede bemesting zorgt.

J. T. van Hartskamp

De
sel

onze ervaringen met afrikaanse soorten

edelzanger

Een zeer eenvoudig, ja zelfs wat somber gekleurd vogeltje dat evenwel bijzonder mooi zingt, althans het mannetje, en daarom alleen al de moeite waard is om in een gezelschapsvolière te houden.

Edelzanger, de naam zegt het eigenlijk al.

Ze komen in een drietal rassen voor en uiterlijk zijn er slechts kleine verschillen. **Serinus leucopygius leucopygius**, van Soedan zuidwaarts tot het Albertmeer, oostwaarts tot Noord-Ethiopië. **S. l. riggenbachi**, van Senegal oostwaarts tot Noord-Nigeria, West-Kordofan en Soedan; **S. l. palleus**, aan de zuidrand van de Sahara.

Ze leven in open grasgebieden en alleen in de broedtijd paarsgewijs; buiten die periode in kleine groepen.

Hun voedsel bestaat uit hoofdzakelijk graszaden, maar ook uit andere kleine zaden en insecten.

Wanneer de man over voldoende paringsdrift beschikt, jaagt hij regelmatig en vrij heftig achter het popje aan. Als ze in elkaar de ware hebben gevonden en het popje voldoende broedrijp is, lukt het hem in feite uit en laat zich achtervolgen totdat ze op een takje belandt en hem tot snavelen weet te brengen. Zij neemt dan ook kropvoedsel aan en onderwijl zijn er zachte melodieuze toontjes te horen; hoe romantisch toch.

Het komvormige nestje wordt van halmen en dierharen gebouwd in takken van struiken op een hoogte die kan variëren van 0,5 tot 2 m. Van binnen wordt het nestje met veertjes bekleed.

Het popje neemt het grootste aandeel in de bouw van dat kunstige nestje en het mannetje draagt zorg voor het transport van de materialen. De gemiddeld 4 lichtblauw/groene eitjes met donkere vlekjes worden alleen door het popje bebroed. Het duurt ongeveer 13 dagen en dan komen de jongen uit, die met een wit-grijze dons zijn bedekt.

Beide ouders voeden ze en als ze na ongeveer 3 weken uitvliegen, wordt dit nog ruim 2 weken, zij het dan in afnemende mate, hoofdzakelijk door de man gedaan omdat het popje dan al weer broedt.

Zodra de jongen zelfstandig zijn, moeten ze van de ouders worden gescheiden en apart worden gehuisvest. Gebeurt dat niet dan ontstaan er hevige achtervolgingen met vaak niet mis te verstane afloop. Edelzangers, hoe klein ze ook zijn en hoe lieflijk ze ook zingen, zijn heel erg agressief tegenover soortgenoten. Zo is het ook niet aan te bevelen om een paartje mozambiquesijsjes met een paartje edelzangers in een zelfde ruimte onder te brengen. Dit leidt gegarandeerd tot slachtoffers. Twee mannen afzonderlijk gaat nog. Ook 1 man mozambiquesijs en 1 pop edelzanger, of andersom, lukt wel en er is dan zelfs kans op bastaarden. We hebben ze meermalen gezien en het moet gezegd worden, ze waren niet onaardig. Overigens zijn edelzangers ook goed te kruisen met kleurkanaries. De mannelijke nakomelingen zijn erg goede zangers.

Het verenpakje van de jonge edelzangers is matter van kleur. Het geslacht is moeilijk te onderkennen; de schachtstrepen aan de zijkant van het lichaam zijn bij de popjes wat scherper afgetekend. De zang is echter het meest duidelijke kenmerk.

Het kweken in volièren is niet moeilijk en reeds herhaaldelijk gelukt. Naast een goed mengsel zaden, trosgierst en onkruiden, is ook een mengsel van ei- en universeelvoer met gedroogde insecten en wat meelworven gewenst.

Ons klimaat verdragen ze erg goed. In een beplante buitenvolière, waar ze ook over enkele beschutte plekjes kunnen beschikken, hebben ze het best naar hun zin. Met andere vogelsoorten, niet behorende tot hun naaste familie, kunnen ze goed worden samen gehouden. We hebben zelf ooit meer dan 7 jaar een koppeltje edelzangers kunnen houden. Belangrijk is een goede gewenningsperiode van ongeveer 4 tot 5 weken. Na aankoop moeten de vogels afzonderlijk per paartje in bijvoorbeeld een broedkooi worden opgekoooid in een matig verwarmd verblijf. Geleidelijk kan de temperatuur wat dalen totdat ze nagenoeg gelijk is aan de temperatuur buiten. Blijven ze in goede conditie dan kunnen ze na een aantal dagen de volièren in. Het voorjaar is de beste tijd waarin we vogels kunnen aanschaffen.

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. Steeds duizenden vogels in voorraad. Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

Blankestijn's Vogelhandel
Dahliastraat 39 - Veenendaal
Telefoon 08385-1 23 67

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

SPECIALE AANBIEDING

van de

INTERN. HOBBY-BOEKHANDEL

Joppelaan 60, Postbus 20, GORSSEL
telefoon: 05759 - 19 50

voor de abonnees van dit blad

met sterk gereduceerde prijzen

1. HET VOGELPARADIJS IN KLEUREN, 10 BANDEN (5 x f 50,-) f 250,-
2. AUSTRALISCHE PAPEG. en PARKIETEN, Rutgers ,, 42,50
3. KWARTELS EN FAZANTEN, Rutgers ,, 47,50
4. TROPISCHE VOLIÈREVOGELS II, Rutgers ,, 17,50
5. HANDBOEK v. d. KLEURKAN.-KWEKER, Bosman ,, 17,50
6. GENEESKRUIDEN II, paperback Daems ,, 17,50
7. ZANG- en KLEURKANARIES, Rutgers ,, 11,50
8. PAPEGAAIEN in kooi en vol., Gerrits ,, 11,50
9. RUTGERS' KWEKBOEK ,, 6,-
10. KANARIES, pocket, Rutgers ,, 4,-

(Zolang de voorraad strekt; porto wordt berekend!)

De verlaagde prijs van de nieuwe druk van de ENCY. v. d. VOGELLIEFHEBBER in 4 prachtbanden wordt verlengd tot 31-12. (7 x f 50,-) f 350,-.

GRATIS CATALOGUS
van vogel-, dieren-, en plantenboeken!

GEZA SEPT

Vorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

FLORA en FAUNA B.V.

SIEM VAN 'T HART

POSTBUS 312
CAPELLE AAN DEN IJSSEL
Telefoon 010 - 12 75 11

Wij leveren uitsluitend aan de erkende vakhandel (Dibevo-speciaalzaken).

Constant in voorraad Grijze Roodstaart- en andere papegaaien.

Ook gespecialiseerd in tangara's, rotshanen, kolibries, nachtegalen, vliegenvangers etc. Tevens voorradig Hyacinth Ara's.

BEZOEKT DE GROTE VOGEL- SHOW

in jeugdhuis 'Ons Centrum', Kloosterstraat 5 te IJsselstein (U).

± 700 vogels, o.a. kanaries, tropische vogels, parkieten, duiven, kwartels, enz.

Grote verkoopklasse. Ruime parkeergelegenheid. Geopend: vrijdag 26 nov. van 19.00-22.00 uur, zaterdag 27 nov. van 10.00-22.00 uur en zondag 28 nov. van 10.00-17.00 uur.

nogmaals de grauwe gans

door R. Kromhout van der Meer

Reeds in het jongste stadium van het stenen tijdperk werden ganzen als huisdieren gehouden. De Romeinen later beschouwden deze als dom gedoodverfde vogels als uiterst intelligent. Er bestaat geen twijfel over, of de reden van al deze lof is dat de ganzen het Capitool van de ondergang gered hebben door luid snaterend alarm te slaan toen de Galliërs er proberen binnen te dringen. Dit alles gebeurde in het jaar 390 voor Christus.

De Romeinen beschouwden vooral de witte ganzen als heilig. De Grieken hielden de ganzen voornamelijk om hun eieren. De uit dat land afkomstige Aesopus schreef het sprookje „de gans met de gouden eieren”.

Thans is de grauwe gans er niet minder populair op geworden. Deze tot de grijze ganzen behorende vogel, die voorvader is van onze tamme gans, overwintert jaarlijks met duizenden exemplaren in ons land. Het broedgebied van dit lid van de overigens zeer imposante Nederlandse avifauna strekte zich vroeger uit over geheel Europa. IJsland, Schotland en Noord-Scandinavië bleven over. Gelukkig zijn er óók in óns land weer enkele broedparen gesignaleerd.

In de herfst is er een grote trek naar het zuiden. Deze grote najaarstrek duurt vanaf begin september tot in november. Er wordt dan zowel overdags als 's nachts gevlogen. Ganzen vliegen in een V-formatie of in een schuine lijn.

De roep luidt: gang, gang, gang. Tijdens de vlucht klinkt het ongeveer zo: ang, ien, ang. Als er gevaar dreigt, sissen ze.

De grauwe gans heeft een grijsbruin verenkleed, de borst is zwart gevlekt en de onderstaartdekveren zijn wit. De zware snavel is oranje en de poten tot slot zijn vleeskleurig. Ganzen kunnen 90 centimeter lang

worden en wegen dan ongeveer vier kilogram.

Deze dieren zijn vrijwel nooit dicht te benaderen, want ze zijn altijd op hun hoede. Grauwe ganzen zijn vegetariërs, het voedsel bestaat voornamelijk uit gras.

Ze hebben een hechte familieband, het huwelijk wordt dan ook voor hun hele ganzeleven gesloten. Als in april het broedseizoen aanbreekt, wordt het zeer omvangrijke nest gebouwd. Nestmateriaal: riet, gras, mos en veel dons. Het legsel bestaat uit vier tot zes eieren. De eieren zijn vuilwit. Het wijfje (de gans) broedt ruim 30 dagen. Haar echtgenoot (de gent) is altijd in de buurt. De jongen blijven meestal tot acht weken na de geboorte bij de ouders.

Ganzen kennen als het voedsel nuttigen betreft, schijnbaar geen grenzen. Ze zijn zeer gemakkelijk vet te mesten.

Dat zij moeilijk te benaderen zijn, bleek wel toen ik maandag 6 oktober jongstleden van plan was een fotoserie van hen te maken. Een groep van enkele honderden exemplaren graasde vreedig in een weiland nabij de rietzoom waar ik eerder dit jaar een nest signaleerde. Om hen tot op enkele tientallen meters te naderen moest ik eerst een aangrenzende akker oversteken, hetgeen mij tot mijn grote voldoening, kruipend en bukkend lukte. Ze hadden mij echter wel opgemerkt en waggelden geïrriteerd een eindje verder. Ik had mijn plaats ingenomen achter enige hoge graspollen. Mijn camera was opgesteld, de 200 mm lens had ik er opgeschroefd en nu maar afwachten of ze weer wat dichterbij wilden komen. Toen ik ruim een uur gewacht had konden de eerste opnamen gemaakt worden. De camera klikte en de ganzen merkten ogenschijnlijk niets. Juist toen ik de eerste close-ups gemaakt had, vloog de groep om voor mij nog steeds onbekende redenen verschrikt op. Een onvoorstelbaar gegak, gepaard met een ook niet bepaald geruisloos vleugelgeklapper overstemde het geluid van de motoren der tractoren van de ploegende landbouwers.

Ik nam mijn kans waar en maakte enkele opnamen van de onderzijde der ganzen. De groep verwijderde zich en vloog richting Zwin (een natuurreservaat in het zuiden van Zeeuws-Vlaanderen). Het geluid stierf af en door mijn veldkijker zag ik dat zij enkele kilometers verderop een andere groep met een bezoek vereerden. Voldaan pakte ik mijn spullen in en ging huiswaarts.

Zie hier het resultaat van dit dagje „vogelen”.

grote alexander- parkiet

psittacula eupatria

tekst: C. E. van Berkel
foto: Th. Brassat

Deze slanke, ongeveer 58 cm grote parkiet komt in een vijftal rassen voor. De nominaatvorm, *P.e. eupatria*, Ceylon en Zuid-India; *P.e. nipalensis*, Afghanistan, West-Pakistan, Noord- en Centraal-India, Nepal en Bangladesj tot Assam; *P.e. magnirostris*, Andamen eilanden; *P.e. avensis*, Assam en Birma; *P.e. siamensis*, Noord-Thailand, Laos, Cambodje en Vietnam.

Ze vertonen onderling geringe verschillen in kleur of grootte. De grootste is *P.e. nipalensis* en deze is hierbij afgebeeld.

Het houden van deze vogels vraagt wel een flinke ruimte. Hun verblijf moet toch wel minimaal 5 à 6 m lang zijn; de breedte is niet zó van belang en kan variëren van 80 cm tot breder.

Ze beschikken over een bijzonder sterke snavel en de constructie van hun verblijf moet daarop wel berekend zijn. Men doet er goed aan om de vlucht van ijzereen delen op te trekken en ook het gaas moet van zware kwaliteit zijn. Bij gebruik van hout dient men er zorg voor te dragen dat de vogels daar niet bij kunnen komen.

Al van oudsher worden deze vogels ingevoerd en gekweekt, alhoewel het mij, zuiver gevoelsmatig, voorkomt dat hun aantal in onze volières beduidend minder is dan de gewone halsbandparkiet.

Dat doet overigens niets af van het feit dat er met deze vogels goede resultaten kunnen worden bereikt, als we maar over voldoende geduld beschikken. Het kan namelijk nog wel eens enkele jaren duren eer ze in de volière tot broeden overgaan. Dat is dan meestal ook wel een gevolg van de jonge leeftijd waarop ze zijn ingevoerd en aangeschaft.

Op een leeftijd van ruim 3 jaar zijn ze weliswaar op kleur, maar de geslachtsrijpheid mag men pas in het 5e levensjaar verwachten. Is men echter zover dat ze tot broeden overgaan, dan kan men elk jaar weer opnieuw resultaat verwachten. De broedkast, uiteraard van dik hout, minstens van duimse planken, moet de volgende minimale afmetingen hebben:

Hoog 45 cm, bodemoppervlak 30 x 30 cm en de middellijn van het invlieggat 10 cm.

Op de bodem van de nestkast dient een laagje vermold hout, turfstrooisel of een mengsel turfmolm met zaagmeel te worden aangebracht. Daarop worden de 3 tot 4 witte eieren gelegd, welke ongeveer 30 dagen worden bebroed.

Op een leeftijd van 2 maanden vliegen de jongen uit en ze gelijken dan op de pop, hetgeen betekent dat ze de zwarte streep onder de wangen missen evenals de roze band in de nekstreek.

Vanzelfsprekend zijn verse wilgentakken vereist en mogelijk kan dit dan ook ertoe leiden dat het houtwerk van uw volière wordt gespaard. Hun menu

dient te bestaan uit een goed mengsel zaden voor grote parkieten, vruchten vooral appel en groen. Tijdens de broedtijd is in melk gedoopt brood met daarop wat rul eivoer een uitstekend opfokvoer.

Grote Alexanderparkieten zijn bepaald geen vogels voor een gezelschapsvolière. Zoals overigens de meeste grote parkieten, moeten ze dus apart in een vlucht worden gehuisvest. Vooral de mannen kunnen zich nogal eens agressief gedragen. Voor het overige zijn het beslist geen ongezellige vogels, integendeel.

Evenals bij de halsbandparkieten zijn ook bij de grote alexanderparkieten mutaties ontstaan. Reeds in de twintiger jaren van deze eeuw werd de blauwe kleurslag gekweekt, kort daarna de lutino.

De vogels kunnen in de volières een hoge leeftijd bereiken. Kweekkoppels van 20 jaar en ouder zijn geen uitzonderingen.

Gebrek aan geduld bij de liefhebbers is er veelal de oorzaak van dat er nogal wat „zwervers” onder de alexander- en halsbandparkieten zijn. Degene die op dit moment dergelijke vogels in zijn volière heeft, wens ik van harte een grote dosis geduld en doorzettingsvermogen. Heus, dit zal met succes worden bekroond.

korte berichten

COM-TENTOONSTELLING

De COM-tentoonstelling zal worden gehouden in de periode van 22 t/m 30 januari 1977 te Genua in Italië. Het zal u ongetwijfeld opvallen dat dit eerder is dan we normaal gewend zijn. Dit heeft echter wel bepaalde consequenties waarop we u gaarne vooraf willen wijzen. De vogels moeten worden ingenomen op zondag 16 januari 1977. Dat is op de dag dat onze bondskampioen sluit. We moeten nu eenmaal op maandag 17 januari naar Italië afreizen omdat de keuringen reeds op 18 januari d.a.v. beginnen. De inname van de vogels zal dan ook plaatsvinden in Diergaarde Blijdorp. Dit betekent tevens dat zij die deelnemen aan de bondskampioen en tevens ook willen inschrijven voor genoemde COM-wedstrijd met eventueel dezelfde vogels, die vogels rechtstreeks kunnen laten doorgaan naar Italië. We begrijpen dat dit voor de vogels wel erg bezwaarlijk is, maar het kan gewoon niet anders. Ten overvloede willen we er tevens op wijzen dat deelname aan de COM-wedstrijd geheel voor eigen risico is. Bovendien zijn de vogels NIET verzekerd. De ervaringen hebben ons geleerd dat men het in het buitenland met de vogels niet zo nauw neemt als dat we dat zelf gewend zijn. Vandaar dus deze waarschuwing. Ingeschreven kunnen worden alle eigen kweekvogels **laatste broedjaar**, behalve parkieten, kwartels en duiven. Het inschrijfgeld bedraagt f 6,50 per vogel, verplichte catalogus f 5,—. Men wordt verzocht **vóór 1 december a.s.** schriftelijk aan het **bondsbureau** mede te delen of men aan deze wedstrijd wil deelnemen en met hoeveel vogels. Daarna ontvangt u nader bericht. Let op, de officiële inschrijving kunt u later nog doen, het gaat er in eerste instantie om een indruk te krijgen hoeveel inzenders er willen deelnemen en met hoeveel vogels.

VAN DE TC-TROPEN ETC.

Begin 1977 zal er weer een nieuwe cursus aanvragen voor adspirant keurmeester tropen etc. en voor grasparkieten. Zij die denken hiervoor in aanmerking te komen moeten minstens 5 jaar praktizerend kweker zijn van een der bovengenoemde vogelsoorten; liefst meermalen hebben deelgenomen aan tentoonstellingen en vooral een zo uitgebreid mogelijke soortenkennis hebben van de algemeen voorkomende vogels. Keurtechniek en vererving komen tijdens de opleiding aan de orde. De opleiding is gebaseerd op zelfstudie en daarnaast een maandelijks les op een centrale plaats in ons land. De basisopleiding zal twee keurseizoenen in beslag nemen, terwijl dan na het slagen als keurmeester gekozen zal moeten worden uit een der speciaalopleidingen, t.w. zebra-vinken, grote parkieten, grasparkieten, wildzang en bastaarden of vruchten- en insektenetende vogels. Om tot de cursus te worden toegelaten moet u tijdens de a.s. bondskampioen in Rotterdam een test afleggen. Een ieder die zich voor het bovenstaande interesseert moet zich vóór 13 december a.s. schriftelijk aanmelden bij de heer D. J. van der Molen, Esschingstraat 80 te Dalftsen met vermelding of hij zich als adspirant opgeeft voor tropen- of voor grasparkietenkeurmeester. Een volgende test zal pas over twee jaar worden gehouden.

VAN HET BONDSBESTUUR

De planning van de tentoonstellingen 1977/1978 vormde de hoofdmoot van de bondsbestuursvergadering welke op 9 oktober jl. te Utrecht is gehouden. Een goede spreiding is nog steeds harde noodzaak en vandaar dat ook enkele aanvragen voor natio-

nale tentoonstellingen niet zijn toegekend en andere tentoonstellingen zijn verschoven naar wat gunstiger data. Aan de afdelingen welke te laat waren met het indienen van de gebruikelijke formulieren zal geen toestemming tot het houden van een TT worden verleend in de maand november 1977. Tevens zijn geen toestemmingen verleend om in de drukste weken van die maand een nationale of internationale TT te houden. Dit zelfde geldt ook voor de week vóór en tijdens dat de districtswedstrijden plaatsvinden. De districtswedstrijden staan onder supervisie van het districtsbestuur. Door de bond wordt naast de bondsprijzen en de jeugdprijzen, aan elke districtswedstrijd een subsidie van f 410,— verleend.

ALGEMENE VERGADERING 1977

De algemene vergadering 1977 is gepland op 14 mei te Utrecht. Voorstellen voor die vergadering dienen uiterlijk 31 december a.s. in het bezit te zijn van de bondssecretaris de heer Joh. M. van Pelt. Periodiek aftredend is de bondsvoorzitter de heer A. L. van Liempd, welke zich overigens wel herkiesbaar heeft gesteld.

LEDENWERFACTIE

De ledenwerfactie, welke wij op 1 oktober jl. hebben afgesloten, is met redelijk succes verlopen. Verscheidene afdelingen hebben kennelijk de nodige activiteit aan de dag kunnen leggen teneinde hun ledental omhoog te vijzelen. Uiteindelijk ging het daar ook om. Hoe sterker de afdelingen zijn hoe meer zij voor hun leden kunnen doen. De bond heeft daarom met erg veel plezier zo'n actie willen ondersteunen. In totaal waren er 222 afdelingen die voor één of meerdere bekercampioenschappen kwamen. Samen hebben ze inmiddels 310 bekercampioenschappen ontvangen.

WATERSLAGERCLUB

De speciaalclub waterslagers „De Nachtegaal“ houdt op 27 november a.s. weer zijn landelijke studiedag in het Parochiehuis te Amersfoort. Ook niet-leden zijn van harte welkom. Zij die reeds in het bezit van zingende mannen zijn, kunnen deze ter afsluistering meebrengen.

AFDELING NUTH

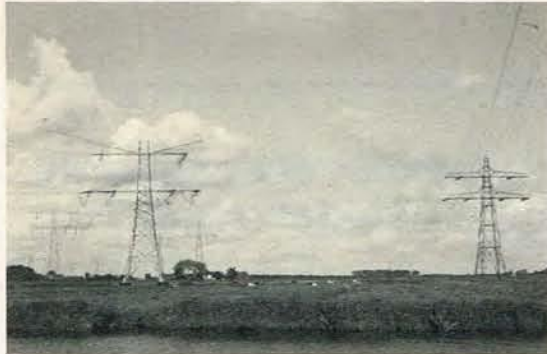
De op de foto afgebeelde volière is door leden van onze afdeling in Nuth gebouwd ten behoeve van de bejaarden in het tehuis Op de Toren aldaar. Het is een bijzonder fraai geheel geworden en wij twijfelen er niet aan of ook deze volière zal zeer veel tot het welzijn van onze bejaarde medemensen bijdragen. Wij wensen hen allen er erg veel geluk mee en onze afdeling Nuth onze welgemeende dank voor dit zo uitstekende werk.

KEURMEESTERS

J. Brinkman (kleur) is telefonisch bereikbaar onder nummer 63 43 77; de heer P. Rook (tropen) onder nummer 010 - 51 09 13.

vogelslachtoffers door hoogspanningsleidingen

Ons landschap staat niet alleen onder de druk van de direkte en indirecte gevolgen van een sterk toegenomen verplaatsingsbehoefte, maar ook van een, door de snelle groei van ons energieverbruik, zich snel verdichtend net van bovengrondse hoogspanningsleidingen. De invloed van hoogspanningsleidingen op het natuurlijk milieu komt het meest tot uiting in de vorm van vogelaanvaringen tegen de draden. In Nederland loopt momenteel 4000 km hoogspanningsleiding. Naar schatting vliegen 1,5 tot 2 miljoen vogels zich dood tegen deze draden. Veel vogels zijn niet direkt dood, maar lopen soms nog dagenlang rond met ernstige verwondingen. De meest gekonstateerde verwondingen zijn een gebroken vleugel of een beschadigde oksel. De meeste vogels vliegen zich in het voorjaar (april, mei) en in de herfst (oktober) dood tegen de leidingen. Het zijn dan meestal de trekvogels die het slachtoffer worden.

De volgende vogelsoorten worden in Nederland het meest als draadslachtoffers gekonstateerd: Kievit, Meerkoet, Wilde Eend, Grutto, Postduif, Kapmeeuw, Spreeuw, Goudplevier, Houtduif, Kempfaan, Watersnip, Kramsvogel en Wulp. Relatief veel vogels vliegen bij het raken van de draden ogenschijnlijk goed verder, doch kunnen elders met letsel sterven.

Een ophoping van draadslachtoffers kan bij gunstige temperaturen Botulisme tot gevolg hebben. Verspreiding kan ook veroorzaakt worden door gewonde vogels. Sterfte van vogels veroorzaakt door hoog-

spanningsleidingen is niet alleen een regionaal of nationaal probleem. In vrijwel alle landen leiden hoogspanningsleidingen tot nadelige neveneffecten. Sinds kort is er een boek verschenen, getiteld: *Vogels Onderweg . . .*, waarin het draadslachtofferprobleem uitvoerig wordt behandeld. Allereerst wordt het probleem in zijn algemeenheid behandeld, daarna volgt een overzicht van de situatie in het buitenland. Het onderzoek concentreerde zich vooral in de Polder Westzaan. Op een traject van 2300 meter vliegen per jaar ca. 4000 vogels zich dood tegen twee aldaar aanwezige leidingen. Vooral vele zeldzame vogels werden hier gevonden, zoals Lepelaars, Bruine Kiekendieven, Waterrallen, Porseleinhoentjes etc. etc.

Voorts staan er een aantal interessante proeven beschreven voor het meten van de opruimingssnelheid, bijv. van een dertigtal uitgelegde dode Spreeuwen verduwen 90% binnen 24 uur. Vooral Zwarte Kraaien, Kiekendieven en Torenvalken zorgden ervoor dat de draadslachtoffers snel verdwijnen.

Een bijzonder interessant hoofdstuk is dat over de Vogel trek. Uitvoerig wordt het gebruik van radar om vogel trek te meten uiteengezet. De trekbanen (gemeten via radar) zijn duidelijk in tekeningen weergegeven.

Het blijkt dat hoogspanningsleidingen een negatieve invloed uitoefenen op de weidevogels; deze blijken binnen een strook van 100 meter ter weerszijde van een leiding niet te broeden.

Een duidelijke uitleg wordt gegeven over het voor-

komen, ontstaan, verspreiden en gevaar van het Botulisme. Deze bacterie heeft zich de laatste jaren stormachtig in de Nederlandse oppervlaktewateren ontwikkeld. Op de invloed van hoogspanningsleidingen op het landschap wordt uitvoerig ingegaan. De planologische procedures voor het plaatsen van leidingen worden duidelijk uiteengezet. Het laatste hoofdstuk van het boek gaat over de beveiliging van de leidingen tegen vogelaanvaringen. Het beste is de leidingen onder de grond te leggen, doch dit is ook de meest kostbare oplossing. Vooral daar de huidige leidingen niet verwijderd zullen worden is een goede visuele markering erg belangrijk. Achter in het boek is nog een samenvatting van het gehele onderzoek opgenomen. Tevens treft men nog een Duitse en Engelse vertaling aan. Dit werd gedaan vanwege de grote belangstelling voor het onderzoek in het buitenland.

Het boek is verkrijgbaar door f 24,25 + f 3,— portokosten (samen f 27,25) te storten op gironummer 35.35.924 t.n.v. R. Heijnis, Wilhelminastraat 13, Koog a/d Zaan.

import
fabrikage
export van vogel- en
dierenbenodigdheden

Fauna metaalwaren b.v.

Fauna Metaalwaren b.v. is de fabriek die achter de uitstekende kwaliteit van zijn produkten staat.

Wij vervaardigen o.a.:

- Voorfronten in $\pm$ 100 verschillende standaardmaten en variëteiten o.a. tentoonstellingsfronten.
- Het Fauna kunststof bouwpakket, geschikt voor alle mogelijke doeleinden zoals: broedkooi, vluchtkooi, etc.
- Aluminium binnen- en buitenvolières vervaardigd uit snelbouwprofiel in combinatie met onze voorfronten. Hèt grote succes van de laatste Dibevo Beurs.
- Verder leveren wij allerlei accessoires zoals flessenhouders, voeder- en drinkautomaten, etc.

Al deze artikelen zijn te verkrijgen bij iedere goede speciaalzaak.

Waar niet verkrijgbaar, inlichtingen bij:

**Fauna Metaalwaren b.v.
Hoofdstraat 138a - Kaatsheuvel
telefoon 04167-41 14**

de kroonduif

Kroonduiven zijn de grootste duiven die op aarde leven. Zij komen alleen voor op Nieuw-Guinea en enkele omliggende eilanden. Men onderscheidt drie soorten — in een aantal ondersoorten — namelijk de **Gewone kroonduif**, de **Scheepmaker's kroonduif** en de **Victoria kroonduif**, die ook wel **Waaierduif** wordt genoemd. Tot mijn spijt moet ik bekennen dat ik in het wild nog nooit een Scheepmaker's kroonduif of Waaierduif heb gezien, maar wel daarentegen de Gewone kroonduif, die we dan maar zullen promoveren tot „de held van dit verhaal”.

Kroonduif

Helaas kan ik u niet precies zeggen op welke eilanden ik deze prachtige vogels heb gezien, want ik heb dat niet nauwkeurig bijgehouden. Vaak ging ik namelijk met onze dokter mee, die diverse eilandjes bezocht om de inheemse bevolking injecties toe te dienen tegen allerlei ziekten. Dit even terzijde.

Deze duif is ongeveer zo groot als een flinke kip, haast tachtig cm lang en met een gewicht van om en nabij de twee kilo! Dat is een flink gewicht voor zo'n vogel, die bekend staat als een minder goede vlieger. Dat is trouwens niet zo erg nodig, want doorgaans verblijven deze vogels in troepjes op de grond, waar zij druk zoeken naar zaden, bessen, vruchten en dergelijke. 's Nachts vertrouwen zij het op de grond niet zo erg en daarom zoeken ze, zoals ook de fazanten wel plegen te doen, een ge-

schikt plekje in de bomen om daar te slapen. Natuurlijke vijanden hebben ze niet; de enige bedreiging vormde de mens — laten we in ieder geval maar hopen dat het verleden tijd is — want vroeger werden er duizenden vogels geschoten om hun huid en natuurlijk om de prachtige kuifveertjes, waar de duiven hun naam aan danken. Ja, als monster mode hoogtij viert, is doorgaans het hek van de dam! De veertjes waren nodig, er werd dik geld voor betaald, dus . . . schieten maar jongens, hoe meer hoe liever! Maar gelukkig greep de overheid bijtijds in en werden de duiven beschermd.

De hoofdkleur van de Gewone kroonduif is blauwachtig grijs; de staart en vleugels zijn aanzienlijk donkerder. De staart eindigt in een lichtgrijze zoom en over de rug loopt een kastanjebruine band. Opvallend is de zwarte oogvlek, die duidelijk afsteekt tegen het blauwgrijs van de rest van de kop. Tussen de doffer en de duif is wat kleur en tekening betreft geen verschil, alleen is het mannetje aanzienlijk forser dan zijn egga. Ook kan men de doffer herkennen aan het geluid: hij koert namelijk niet zoals de gewone duiven plegen te doen, maar brengt een meer brommend, trommelend geluid voort, dat men beter met bolderen dan met koeren kan betitelen. Dit bolderen hoort men het meest in de avonden, maar in de paartijd ook wel overdag. Maar het is net of het dier zich, voor hij dit dreunend brommen kan uitstoten, moet opwinden door middel van een heftig

Scheepmaker's kroonduif

knikken met de kop. Ook de balts, de hofmakerij, is best het bekijken waard en ik heb het eenmaal mogen aanschouwen, op een afstand van nog geen tien meter. De doffer huppeldanste om zijn uitverkorene, almaar zachtjes brommend en nu en dan een vleu-

Vervolg op pag. 502

mijn kweek met de recessieve kanaries

Na kanaries in diverse kleurslagen te hebben gefokt, werd ik enige jaren geleden op de tentoonstellingen geconfronteerd met de witte recessieven, die toentertijd in opkomst waren.

De vogels waren smetteloos wit, maar wat het type betreft was er nog wel wat verscheidenheid. Zo waren er van die grote, forse exemplaren bij, die door hun vorm een lompe indruk maakten. Ze waren kennelijk kruisingsprodukten van de Yorkshire, gelet op de houding en de uitermate lange vleugels, waarvan de uiteinden elkaar kruisten.

Ook waren er vogels te zien, die wat petieterig aandeden en te scherp van borst waren, doch er waren ook juweeltjes te zien, met een prachtige boven- en onderlijn, mooi geronde koppen met grote ogen, een goede houding en beenstelling. Het viel mij op, dat de vleugeldracht bij deze exemplaren goed aangesloten was. Vanzelfsprekend waren deze laatste vogels de toppers.

Door de kwaliteit van de recessieven, die in een paar jaar tijd snel vooruit gegaan was, werd ik dusdanig geïmponeerd, dat ik al mijn kanaries afschafte, op één mooi-gevormde strogele pop na, die verkregen was uit dominant-wit.

Bij enige fokkers van witte recessief kanaries werd een bezoek gebracht en werden een paar witte recessieven en geel-split-recessieven gekocht.

Grondig werd afgewogen welke vogels met elkaar konden worden gekoppeld, in verband met de bevedering en vormverschillen.

Dit is een eerste vereiste voor een goede stamvorming; men paart bijv. geen kortbevederde aan een kortbevederde of een langbevederde met een langbevederde en ook geen exemplaren met te lange vleugels aan partners met lange vleugels, etc.

Alvorens met de fok te beginnen werd nog het factorenbezit van de partners nagegaan.

Een witte recessieve man had aan factorenbezit
 $\frac{cb}{cb}$; idem de recessief witte pop, dus ook $\frac{cb}{cb}$.

Een split recessieve gele man of pop $\frac{cb+}{cb}$, terwijl

een normale gele man of pop als factorenbezit had $\frac{cb+}{cb}$.

$\frac{cb+}{cb}$

Voor de stamteelt werden de volgende combinaties gevormd, t.w.:

Combinatie A.

Recessief witte man x strogele (dominante) pop.

Factorenbezit: man $\frac{1\ cb}{2\ cb}$; pop $\frac{3\ cb+}{4\ cb+}$.

De nateelt hieruit zou de volgende factoren dragen, nl.:

$\frac{1\ cb}{cb+}$ geel split-recessief.

$\frac{3\ cb+}{1\ cb}$ geel split-recessief.

$\frac{4\ cb+}{2\ cb}$ geel split-recessief.

$\frac{3\ cb+}{2\ cb}$ geel split-recessief.

$\frac{4\ cb+}{cb+}$

Dit klopte. Er werden 6 gele jongen geboren, bestaande uit 4 mannen en 2 poppen; deze split-recessieven konden dus later weer gekoppeld worden aan een recessieve witte man of pop.

Combinatie B.

Recessief witte man x geel split-recessieve pop.

Man $\frac{1\ cb}{2\ cb}$ x pop $\frac{3\ cb+}{4\ cb}$.

De nateelt hieruit zou de volgende factoren dragen, nl.:

$\frac{1\ cb}{cb+}$ geel split-recessief.

$\frac{3\ cb+}{1\ cb}$ wit recessief.

$\frac{4\ cb}{2\ cb}$ geel split-recessief.

$\frac{3\ cb+}{2\ cb}$ wit recessief.

Het lijkt er op, dat men in dit geval voor de helft witte recessieven krijgt en voor de andere helft gele split-recessieven. Dat wil wel eens voorkomen, maar men kan ook wel eens minder of meer witte uit zo'n combinatie krijgen. Dit is een aangelegenheid, die nogal varieert. Zelf kreeg ik uit zo'n combinatie 8 jongen van twee nestjes, in totaal 5 witte recessieven en 3 gele split-recessieven.

Meteen toen de jongen uitgekomen waren kon aan de huidskleur al worden vastgesteld, welke vogels wit en welke gele zouden worden. De vogels die wit zouden worden hadden een rose-rode huidskleur, terwijl de vogels, die gele zouden worden een meer gele huidskleur vertoonden.

Dezelfde combinatie van factoren kan men aanhouden als men een recessief witte pop paart aan een gele split-recessieve man.

De
 sel

Combinatie C.

Geel split-recessieve man x geel split-recessieve pop.

Man $\frac{1 \text{ cb}+}{2 \text{ cb}}$ x pop $\frac{3 \text{ cb}+}{4 \text{ cb}}$.

Deze nateelt zou de volgende factoren dragen, nl.:

1 cb+

— geel normaal.

3 cb+

1 cb+

— geel split-recessief.

4 cb

2 cb

— geel split-recessief.

3 cb+

2 cb

— wit recessief.

4 cb

Uit deze combinatie voortgekomen gelen zouden dus óf geel normaal zijn óf geel split-recessief. Uiterlijk kan dit niet worden vastgesteld, zodat deze combinatie is af te raden, tenzij men de proef op de som wil nemen door deze gelen te paren aan een recessieve wit-partner. Geeft de nateelt hieruit dan een of meer wit recessieven, dan is het zeker dat de gele pop (de moeder dus van de wit recessieven) een split-gele was. Blijkt de nateelt geheel geel te zijn, dan is de moeder waarschijnlijk een normaal gele geweest.

Ook een combinatie van geel split-recessieve man of pop x een normaal gele partner moet om dezelfde redenen worden afgeraden. Ook hier kan men niet vaststellen welke man of pop split-recessief is en welke niet bij de nateelt.

De nateelt uit de combinatie C. bestond uit 8 jongen, van 2 nestjes, waarvan 2 wit recessief en 6 gelen. De 6 gelen, 3 mannen en 3 poppen, werden door mij verkocht aan een vogelhandelaar als gewone gelen, omdat ik deze niet als split-geel kon verkopen aan een liefhebber, doordat ik niet kon vaststellen welke gele een split-recessieve was en welke niet.

Het geel van de recessieve vogels wil veel variëren, zoals mij is gebleken en wel van vol-geel tot crème, bij wit af.

Er wordt beweerd, dat de recessief witte kanarie een „defect-vogel” is, door het chronisch gemis aan vitamine A. Bij deze teelt ben ik tot de conclusie gekomen, dat er inderdaad iets van waar is. Zo heb ik wel eens witte recessieven aangetroffen, die praktisch geen vitamine A-rijk voeder kregen, noch groenvoer. Ze waren stokkerig in de veren, hadden oogontstekingen en vertoonden tekenen van kreupelheid.

Daarom geef ik dagelijks aan mijn vogels rode wortelen (aan spijkers geprikt of geraspt door het krachtvoer). U moet eens zien hoe graag ze het lusten en niets blijft ervan over. Verder voer ik mijn vogels veel muur, veldzuring, zaden van de weegbree e.d., hetgeen ze goed bekomt.

Gelet op de resultaten, die ik heb gehad bij mijn vogels, kan ik niet anders zeggen dan dat het een dankbare kweek is geweest. De teelt van de recessief witte kanarie kan ik dan ook ten volle aanbevelen.

kent u de kweker?

Het grote belang van vogels kweken wordt steeds meer ingezien door iedereen die zich met vogels bezighoudt; door ornithologen net zo goed als door vogelliefhebbers en vogelkwekers.

Dit was mijn conclusie na het lezen van het artikel in „Het Vogeljaar” van 5 oktober 1974 „Experimenten met kunstmatige inseminatie bij stootvogels”.

Hierin kan men lezen dat in gevangenschap meer dan 100 „grote” valken werden gefokt, waarvan 50 slechtvalken en daarnaast nog 20 sperwers en haviken. In dit grote succes deelt de heer P. Corten met 4 jonge slechtvalken en drie jonge haviken, verkregen door kunstmatige inseminatie. Voorwaar een prachtig succes en een aansporing voor iedere wildzangkweker.

Belangrijk is in dit geval om tot grotere samenwerking te komen tussen alle liefhebbers van vogels. Begrip voor elkanders werk, of het nu vogelstudie in het veld of in de voliëre is, het is allebei even belangrijk. Het valt allemaal onder de ethologie; de biologische studie van het gedrag van dier en mens. Twee belangrijke punten vragen vooral de aandacht bij deze studie en wel: territoriumbezit en hiërarchie. Territoriumbezit werd voor het eerst door ornithologen in de natuur waargenomen.

De hiërarchie daarentegen, de pikorde, werd ontdekt in het kippenhok, en in de vele voliëres worden nog dagelijks allerlei gedragssituaties ontdekt. Jammer, verschrikkelijk jammer is het eigenlijk wel dat er onder de vogelliefhebbers, wildzangkwekers bedoel ik, zo'n grote angst heerst om in de publiciteit te komen. Dit is begrijpelijk als we de vele processen-verbaal in ogenschouw nemen, die in de loop der jaren de oorzaak zijn geworden van die grote verwijdering tussen beide partijen.

Laten we hopen dat spoedig de tijd zal aanbreken dat we begrip hebben voor elkaars werk, in het belang van de verminderende vogelstand. Zij zijn het die vandaag sterven door **onze welvaart** en zij zijn het ook die ons waarschuwen voor **oñs gebrek aan welzijn**.

De mensheid heeft natuurlijke vijanden nodig, want als onderdeel van de natuur moet ook hij vechten voor zijn bestaan. Onze agressie is daar een bewijs van, steeds maar weer proberen we ons waar te maken. Zelfs in onze over-georganiseerde maatschappij zijn wij niet tevreden. En als wij dan geen natuurlijke vijanden meer te bestrijden hebben, beginnen wij aan onze soortgenoten. Terwille van een betere positie verdringen wij een ander van z'n plaats, al gaan we er zelf aan ten onder, als gevolg van een hartinfarct.

Deze situaties zijn het gevolg van overbevolking in onze maatschappij, hetzelfde zien wij in een overbevolkte voliëre: verstoring van de rust door de jacht naar de beste broedplaatsen, achtervolging van mannen onderling als gevolg van de hiërarchie en het territoriumbezit.

Zo is de vogelbevolking in onze voliëres een bron van **gedragstudie** voor onze overbevolkte mensentuin.

Ls.

A. van Beek, Van Hall-laan 12, Harderwijk.

de diamantvink

tekst: dr. Thijs Vriends

Vanaf Zuid-Centraal Queensland tot in Zuid-Australië, verder op Kangaroo Island (een eilandje onder Adelaide in Zuid-Australië) en westelijk van Adelaide tot het schiereiland Eyre komt de bekende diamantvink voor, die wetenschappelijk wordt aangegeven met *Zonaeginthus guttatus* (Shaw). Reeds de vogelkundige Keast heeft aangetoond, dat er geen geografische ondersoorten worden onderscheiden; de soort **philordi** die door Mathews in zijn „The birds of Australia” (Londen, 1910-27) wordt genoemd, dienen we daarom als een synoniem van *guttatus* te beschouwen.

Tijdens m'n ongeveer driejarig verblijf in Australië heb ik de diamantvink van zeer nabij in het wild kunnen bestuderen. De vogels leven bij voorkeur op open terreinen, zoals op graslanden, vooral als er in de directe nabijheid maar water aanwezig is. Op Kangaroo Island heb ik vogels gezien die in de stadjes (vooral in tuinen en parkjes) leefden; ook in Queensland zag ik meermalen vogels in bewoonde gebieden; in Adelaide (mijn standplaats) zag ik ze vooral in de heuvels. Door middel van ringen kon ik vaststellen dat de vogels het gehele jaar op praktisch dezelfde plaats bleven en ook het volgende broedseizoen naar hetzelfde broedterrein terugkeerden, ja zelfs naar dezelfde struik of boom, waarin ze het jaar daarvoor een nest hadden geconstrueerd. Bij enkele vogels mocht ik waarnemen, dat ze

het oude nest helemaal restaureerden en opnieuw betrokken. Het is daarom te begrijpen dat sommige gebieden in Australië vrij dicht met deze wondermooie vogels zijn bevolkt. Vaak zelfs komen ook de jongen naar het gebied waarin ze zijn geboren om er een nest te bouwen en eieren te leggen. Door de steeds intensere bebouwingen en het uitbreiden van de landbouwgronden blijken de vogels meer landinwaarts te trekken, met andere woorden: de mens op de voet te volgen. Mooie voorbeelden hiervan zag ik op Kangaroo Island, waar in een tijdsbestek van slechts één jaar verscheidene (geringde) vogels meer dan 10 kilometer dieper landinwaarts waren getrokken.

De vele liefhebbers die diamantvinken in een ruime voliëre hebben ondergebracht weten uit eigen waarneming, dat de vogels een sterke vlucht hebben met weinig golving. Voordat de vogels op de wieken gaan laten ze een kwartelachtige roep horen. Tussen de vogels die vliegen bestaat er geen roepcontact.

In de vrije natuur zijn diamantvinken echte grondvogels, die het grootste deel van de dag op de grond en tussen graspolletjes op zoek zijn naar hoofdzakelijk graszaden. Grashalmen die niet in onmiddellijk bereik zijn worden springende van de zaden ontdaan. In de broedtijd en vooral als de jongen eenmaal uit het ei zijn gekomen worden naast rijpe en halfrijpe graszaden ook insecten en larven gegeten of aan de jongen gevoerd. Buiten de broedtijd komen de paartjes met hun jongen bij elkaar, zodat er groepen van 20 à 30 vogels ontstaan. Ook zijn er vogels die het gehele jaar, dus ook buiten de broedtijd, paarsgewijs leven.

De paardans is ongetwijfeld erg interessant. Het mannetje zal voor de aanvang op zoek gaan naar een zo lang mogelijke grashalm die hij in de snavel balanceert. Persoonlijk heb ik mannetjes mogen waarnemen die naar schatting een halm van meer dan 60 cm lengte in de snavel droegen! Parende vogels zullen eerst naar een boom of hoge struik met veel dood en dor hout gaan. De man zal op een grappig aandoende wijze proberen het wijfje naar zo'n boom of struik te lokken door met de snavel, waarin de halm, te wenken!

De eigenlijke dans van de man bestaat uit verschillende onderdelen: de openingsfase bestaat uit een kaarsrecht op een dode tak zitten, waarbij de snavel de borst raakt. Daarbij worden de flankveren uiteen gezet en kunnen soms de vleugels, die strak tegen het lichaam worden getrokken, gedeeltelijk bedekken. De buikveren worden eveneens uitgezet, maar het lichaam blijft in een haast kaarsrechte houding volharden. Met al die opgezette veerpartijen lijkt de vogel in grootte te verdubbelen. Heeft de diamantvink eenmaal deze, ik zou bijna willen zeggen fase van extase bereikt, dan zal hij op en neer gaan wippen door de poten te buigen en te strekken, waarbij echter niet van plaats wordt veranderd. Al wippende zal hij een hees klinkend „kwiet, kwiet, kwiet” laten horen. Het popje zal op dit geroep reageren en naderbij komen. De man geeft hierop als laatste fase van z'n interessante dans een zeer merkwaardige houding te zien die we evenwel bij meer vogels in meer of mindere mate kunnen waar-

nemen maar die bij de diamantvinken wel erg karakteristiek en duidelijk is: de man nl. zal het lichaam buigen, de kop nóg dieper naar beneden buigen en de snavel daarbij langs de nek zijwaarts brengen, zodat hij lijkt op een bedelend jong. Hij zal tevens de snavel openen en zwak en hees een „kwiet, kwiet, kwiet” laten horen.

Het is bekend dat diamantvinken vaak hun nesten bouwen onder de horsten van roofvogels, vooral van adelaars. Ook onder of langs de kanten van kraaiennesten vond ik de bouwseltjes van diamantvinken. Tweemaal trof ik een nest van de diamantvink aan onder golfplaten van een verlaten schuur; vijfmaal in een citroenboom; achtmaal in een rozenstruik; driemaal in sinaasappelbomen; eenmaal in het nest van een *Aviceda subcristata* (een valkachtige vogel) en vele malen in eucalyptusbomen, begroeid met mistletoe. U ziet dus wel, dat de vogels het wat betreft nestplaatsen niet zo nauw nemen.

Enkele tientallen mijlen buiten Adelaide (S.A.) vonden wij in de restanten van wat eens een kerkje was geweest 4 broedende diamantvinken

Doorgaans echter zullen we de flesvormige nesten in struikgewas of onderbegroeiing vinden; soms echter ook op heel hoge plaatsen, vaak zelfs in hoge bomen (ik vond nesten in bomen die naar schatting ca. 30 m hoog waren).

Het nest zelf heeft een lange, tunnelvormige ingang die soms wel 8 cm lang kan zijn. Het nest heeft verder een doorsnede van ongeveer 15 cm; de kraamkamer is ongeveer 8 cm in doorsnede. Het bouwseltje wordt geconstrueerd uit grasnerven, grashalmen en dergelijke stoffen. Soms zelfs heel lange halmen (ik heb halmen uit de oude nesten kunnen halen die 35 à 45 cm lang waren!), maar ook wel dunne twijgjes en takjes worden verwerkt. De kraamkamer wordt gevoerd met veertjes en zacht gras. Het is wellicht aardig om in dit verband nog het volgende op te merken: ook als er eenmaal eieren of jongen zijn, zal man en/of pop steeds wat aan het nest verbouwen; soms zelfs hele wanden worden aangebouwd ter versteviging. Uit dit mag blijken dat de diamantvink een zeer actieve vogel is. Vandaar dat ik de liefhebber hier opmerkzaam wil maken op het feit, dat het m.i. absoluut noodzakelijk is, dat deze vogels in een ruime volière of kooi gehouden

moeten worden. Buiten de broedtijd zullen de vogels bijna constant bezig zijn (in het wild) met het bouwen van slaap- en oefennesten; zijn er eenmaal een aantal geconstrueerd, dan zullen de vogeltjes die onophoudelijk restaureren, tunneltjes langer maken of herbouwen, wanden verstevigen enz.

Meermalen zag ik ook, dat de vogels aan de slaap- en/of broednesten een extra tunnel bouwden (die of tegenover de eerste ingang lag, maar vaak ook op het dak of aan een van de zijkanten werd geconstrueerd), en die inderdaad als „nooduitgang” dienst zou kunnen doen. Immers: Australië is rijk aan slangen en lizards (hagedisachtigen), zodat een extra in- en uitgang beslist geen overbodige luxe is. De extra tunnel blijkt merkwaardig genoeg aanvankelijk nog gesloten te worden gehouden; de opening in de zijwand (of in het dak) wordt eerst gemaakt als de jongen uit het ei zijn gekropen. Interessant is verder dat heel wat bekende Afrikaanse vogeltjes (napoleonnetjes, blauwfazantjes, e.d.) een soortgelijke wijze van nestbouw kennen en waarschijnlijk wordt ook deze manier van nestbouw om dezelfde reden aangehouden.

Het broedsel van de diamantvinken bestaat doorgaans uit 5 of 6 eieren, maar meermalen zijn broedsels gevonden van 4-9 eieren. Na het tweede ei zullen de vogels met broeden een aanvang nemen. Er wordt afwisselend op de eieren gebroed; gedurende de avond en nacht broeden beide vogels.

De broedtijd in het wild valt vanaf augustus tot diep in januari. Ook in de herfst (vanaf maart tot eind mei). De vogels leven echter niet altijd naar deze regel, want herhaaldelijk zijn er in de andere maanden van het jaar, behalve in juni en juli, nesten, eieren en jongen gevonden! Het spreekt vanzelf, dat de weersgesteldheid hier veel mee te maken heeft. Zo kan het dus gebeuren, dat één koppeltje een drietal broedsels per jaar kan grootbrengen. Ongeveer een maand oud, soms 24-26 dagen, verlaten de jongen het nest, maar ze worden nog geruime tijd door de ouders, en wel voornamelijk door de man, opgevoed. Na een maand of drie zijn ze op volle kleur en niet meer van de ouders te onderscheiden.

Zoals reeds gezegd leven de vogels buiten de broedtijd in groepjes van ongeveer 30 vogels; overigens worden er ook wel afzonderlijke paartjes gesignaleerd. Ook tijdens de broedperiode houden de leden van zo'n groep nog intens contact met elkaar, zo intens zelfs, dat ze hun nesten dicht bij elkaar, ja zelfs in dezelfde boom of struik bouwen!!

In de volière echter ligt de situatie, zoals u weet, geheel anders. Daar kunnen we de vogels beter alleen paarsgewijs onderbrengen, aangezien de mannen elkaar nogal eens bevechten, hetgeen uiteraard niet bevorderlijk is voor de goede gang van zaken, zeker niet als er met de vogels gebroed wil worden. Ook voor de andere medebewoners kan een en ander alleen maar nadelig zijn voor goede broedresultaten en een juiste harmonie onder de verschillende soorten vogels in een gezelschapsvolière. In het wild zag ik de vogels regelmatig gezamenlijk drinken, op voedsel uitgaan, ja zelfs elkaar helpen bij de nestbouw en het verder grootbrengen van de uitgevlogen jongen.

de volière van de maand

Foto 1

De volière van H. C. Thomassen, Hoge Werkstraat 16 in Oosterhout, Gld., is al weer zo'n 12 jaar oud. De ligusterheg waartegen hij indertijd het bouwwerk plaatste, was nog laag en smal. Inmiddels is deze behoorlijk uit de kluiten gewassen en talloze takken zijn door het gaas in de volière gegroeid. Zo is er één levende groene achterwand ontstaan, waarvan door de vogels dankbaar gebruik wordt gemaakt. Tal van nesten zijn daarin al gebouwd en vooral de diamantvinken zijn daar meesters in. Trouwens ook de mozambiquesijsjes, spitsstaartamadines, bandvinken en blauwgrijze roodstaartjes weten er hun plekje wel in te vinden. Tussen het groen en ook elders in de vlucht zijn bovendien nog diverse nestkastjes opgehangen.

De volière, die 3 m lang, 1,80 m breed en 2,50 m hoog is, is gebouwd van houten deeltjes, heeft een schuine kap van transparante p.v.c. golfplaat. Het hemelwater wordt via een goot met ruime overstek verderop de tuin in geleid zodat geen overdadige stroom water de volière aan de voorzijde kan bevullen. De voedertafel heeft één poot en is vrij in de vlucht opgesteld. De badgelegenheid bevindt zich op de bodem. Enkele boomtakken zorgen niet alleen voor een aardig decor maar bieden aan de vogels ook een uitstekende zitplaats. Buiten de ligusterhaag aan de achterzijde is er geen beplanting aangebracht, wat trouwens ook niet nodig is. Wel vóór de volière, waar een smalle, iets verhoogde border met geraniums zorgt voor een kleurrijke afscheiding. Deze border noopt gelijk tot het houden van enige afstand en dat is goed bekeken.

Foto 2

Vroomshoop ligt in Overijssel en in de Bevert aldaar, op nummer 16, woont ons lid H. Westenberg. Hij begint zijn brief met de mededeling dat hij deze rubriek geweldig vindt. Dat is voor ons prettig om te horen en vandaar dat we er dan ook mee zullen doorgaan, alhoewel dit vanzelfsprekend afhankelijk is van uw aller medewerking. Het nachtverblijf, of liever gezegd de kweekruimte op foto 2 is 7,50 m lang, 2,50 m breed en 2 m hoog en geheel opgetrokken van houten planken. Binnen zijn de wanden afgetimmerd met hardboard en tussen binnen- en buitenwanden is tempex aangebracht. Enkele ramen zorgen voor het nodige daglicht en indien nodig ook voor een goede ventilatie. Tegen de kweekruimte is de buitenvlucht gebouwd, eveneens van houten delen en die is 4 m lang, 3 m breed en 2 m hoog. Coniferen, kleine dennetjes, besstruiken en klimroos dragen ertoe bij dat de 50 kanaries en zo'n 20 kleine tropen een prettig buitenverblijf hebben waarin ze graag rondscharrelen.

Foto 3

Nog maar sedert korte tijd kan M. van Delft, Burg. Meijboomstraat 7 in Rijnsburg zich vogelhouder noemen. Dit jaar is hij met de hobby begonnen en heeft de zaak van stond af aan goed aangepakt, getuige de foto. De buitenvolière is 5 m lang en gemaakt van bruin geïmpregneerd houten delen. Haaks op deze vlucht is het nachtverblijf gebouwd dat een

lengte heeft van 4,50 m. Meerdere maten zijn ons helaas niet bekend. Vanuit het binnenverblijf kan via een schuifdeur de buitenvolière worden betreden, waarin een aantal graspollen, liguster en klimop is aangeplant. Tevens bevindt zich daarin een vijvertje en zo is er een fraai en goed beschermd stukje natuur aan het ontstaan. Nu nog kan men doorheen de buitenvolière een grote plantenkas zien waarin beroepshalve bloemen en planten worden gekweekt en dát kunnen ze daar in Rijnsburg. Trouwens, ook vogels kweken zit er wel in, want de roodkuifkardinalen die zich in het vogelverblijf van Van Delft bevinden, hadden in juli twee prachtige jongen.

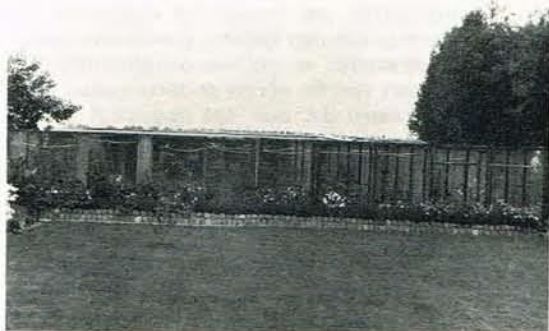

Foto 4

Tot slot gaan we een kijkje nemen bij Cor van Zuilekom, Kasteelstraat 36 in Philippine, Zeeuws-Vlaanderen. Hij is een van de gelukkigen die de beschikking heeft over een enorme tuin welke er bovendien steeds prachtig bij ligt en de eer dáárvan komt ten goede aan zijn vrouw.

Het totale volièrecomplex bestaat 180 vierkante meter. Het gehele nachtverblijf is 15 m breed, 3 m diep en 2 m hoog. De achterwand is opgebouwd van brandvrij hardboard, dubbelwandig en geïsoleerd, zo ook de zijwanden. Het dak bestaat uit 20 mm dikke spaanplaat waarover dakbedekking. De ruimte is ingedeeld in 9 afzonderlijke verblijven van 2,30 m breed, 1,65 m diep en 1,85 m hoog. Via een lange, 70 cm brede gang langs de achterzijde kan men in elk verblijf binnenkomen. Het gehele front van dat bouwwerk is aangepast aan die negendelige indeling.

De daarop aansluitende buitenvluchten zijn 12 m lang, 1,65 m breed en 1,85 m hoog. Ze zijn gemaakt van houten delen van 5 x 6 cm en daartegen is het zogenaamde dubbeltjesgaas bevestigd; in totaal 300 vierkante meter. Het gehele complex staat op een betonnen fundering en in het nachtverblijf is een betonnen vloer gestort. Het buitenwerk is bewerkt met bruine carboleum.

Ruim 1 jaar vrije tijd heeft Van Zuilekom aan de bouw besteed en het mag dan ook gezien worden. In de vluchten zijn diverse soorten struiken en heesters geplant zoals vlier, wilg, etc. Een bijzonder fraaie bloemenbak van metselwerk, voorlangs de gehele volièrre en beplant met diverse zomerbloeiërs, geeft het geheel een smaakvol, kleurrijk en goed verzorgd aanzien.

Ruim 200 vogels bevolken de volièrres. Je vindt er van alles; diverse astrildes en amadines, verscheidene spreuwensoorten, buulbuuls, nachtegalen,

duifjes, kwartels, fazanten, bourkes-, roodrug-, halsband- en muisparkieten, enkele rosellasoorten, carolina- en mandarijneendjes, beo's, witkuifgaaien etc.

Van Zuilekom houdt al ruim 14 jaar vogels en heeft in die tijd ontzettend veel kennis vergaard, wat weer heeft geresulteerd in een aantal bijzonder leuke kweekresultaten. Het meest opmerkelijke resultaat behaalde hij dit jaar met zijn witkuifgaaien. Daarover kunt u in het volgende nummer een interessant artikel lezen.

over volièrres gesproken

Bovenstaande foto laat u een product zien van een drachtige samenwerking en een bijzonder te waarderen vorm van vrijetijdsbesteding ten behoeve van onze minder valide medemens.

De leden van de afdeling Goirle hebben deze volièrre geschonken aan de patiënten van het verpleeghuis Sint Elisabeth aldaar. Ook zorgden zij voor de nodige vogels, terwijl tevens de verzorging van deze dieren geheel in handen is van de leden.

Prachtig werk beste mensen!

*Een vogeltje, erg bont in de veren,
Ben ik bezig het showen te leren,
Maar zelfs als slechtste van allemaal,
Blijft hij nog altijd mijn ideaal,
Zou ik als sportman moeten beweren.*

P. R., Heemstede.

Het vrouwtje heeft een veel kortere staart en is eenvoudig bruingeel met zwartachtige vlekken en streepjes. Bij de patrijzen is het verschil tussen mannetje en vrouwtje minder groot. Het enige dat bij de haan duidelijk opvalt en bij madame niet of slechts ietwat te zien is, is de hoefijzervormige vlek op de onderborst. Treft men in de jachtijd af en toe wel eens een aantal fazanten bij elkaar aan, de patrijzen zijn altijd in kluchten: pa, ma en kroost. Soms sluiten meerdere kluchten zich bij andere aan, zodat een flinke zwerm ontstaat, die, wanneer opgejaagd, je door het gedruis de stuipen op het lijf jaagt, tenminste, als je ze niet verwacht. Veelal gaan ze er liever rennend vandoor dan op de wieken te gaan.

Meeuwen

Was het u bekend dat tot de Nederlandse avifauna niet minder dan veertien soorten meeuwen worden gerekend? Weliswaar zijn er bij die slechts één of een paar keer binnen onze grenzen zijn gesignaleerd. Maar algemeen (ook in de wintermaanden) zijn de mantelmeeuwen, de zilver-, storm- en kokmeeuwen. Van de eerste komen zowel de grote als de kleine voor. De grote mantelmeeuw is haast zo groot als een gans, van boven zwart, voor het overige sneeuwwit. Deze knaap is een geducht rover en wij behoeven er niet rouwig om te zijn, dat ze niet tot onze broedvogels behoren. De dichtstbijzijnde kolonies — op rotsige kusten, kliffen en dergelijke — bevinden zich langs de kusten van Groot-Britannië en Noorwegen.

Kleine mantelmeeuw

De kleine mantelmeeuw is een verkleinde uitgave van de grote naamgenoot en wordt tot onze schaarse broedvogels gerekend. Hij is ongeveer zo groot als de zilvermeeuw, die u stellig zult kennen. Opvallend

Kokmeeuw (zomerkleed)

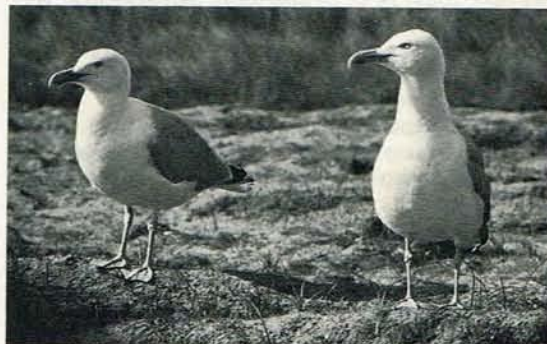
zijn bij deze fraaie vogel de enigszins platte kop en lichtgele ogen, die de vogel een „wreed” aanzien geven. Dat is niet te veel gezegd, want wat kunnen ze in het broedseizoen een tol heffen van allerlei vogels die broeden in de duinen, heide en op de weilanden.

Geen haar beter is de veel kleinere kok- of kapmeeuw, die 's zomers een chocoladebruine kop heeft. Nu is de kop grotendeels wit met een kleine vlek

Stormmeeuwen

in de buurt van het oog. De stormmeeuw, de minst talrijke van genoemde vier (vijf) soorten, heeft een rondere kop dan de zilvermeeuw en ziet er goediger uit. De forse snab is bij de zilvermeeuw geel met aan de ondersnavel een rode „nok”; het is net of er een bloeddruppel aan hangt. (Hongerige jongen pikken hiernaar, waarop de oude vogel voedsel uit-

Volwassen zilvermeeuwen. Let u op de 'wrede' platte kop

braakt.) Bij de stormmeeuw is de snavel meer groenig, evenals de poten. Dit meeuwtje verstaat uitmuntend de kunst om door een pootje in beweging te brengen wormen uit de grond omhoog te jagen, iets waar ook de kieviten pikeurs in zijn. Het is bij de meeuwen heel gemakkelijk om te zeggen: dat is een onvolwassen en dat een volwassen exemplaar. U hoeft alleen maar naar de staart te kijken. Is deze wit dan is het een oude, heeft hij een donkere eindband dan is het een jonge vogel en dat geldt voor zowel 's zomers als 's winters. Let u er maar eens op.

Vervolg van pag. 493

gel opstekend, zodat vooral de witte vleugelspiegel maar op zou vallen. Jammer genoeg heb ik geen paring gezien. Wat er dan aan de hand was weet ik niet, wellicht was madame niet gediend van de avances, maar hoe het ook zij, in een sukkeldrafje verdween de duif tussen het geboomte. (Een en ander zal toch wel in orde gekomen zijn, daar twijfel ik niet aan.)

Als het huwelijk eenmaal een feit is geworden wordt een slordig nest van takken gebouwd, dat doet denken aan het vlondertje van onze houtduif, maar dan uiteraard met veel grotere afmetingen en van dikker materiaal. Er wordt doorgaans slechts één wit ei gelegd, dat door beide ouders beurtelings een week of vier wordt bebroed. Bij de duiven schijnt een specifiek aflossingssysteem te bestaan: in de avonduren en 's nacht zit het vrouwtje op de eieren, terwijl een groot deel van de dag de doffer het legsel warm houdt. (In gevangenschap heeft men waargenomen dat de doffer zich in de ochtenduren te broeden zette tot halverwege de middag, om dan even voor of na drie uur 's middags afgelost te worden door de duif, die bleef zitten tot de volgende ochtend, hetgeen inhoudt dat het wijfje verreweg „de meeste uren maakt“.)

Is het jong eenmaal ter wereld, dan wordt het gevoed met de zogenaamde duivemelk. Bij de duiven verwijdt de slokdarm zich namelijk tot een krop, waarvan de wand, zodra de vogels gaan broeden, zeer dik wordt. Aan de binnenzijde ontstaan plooiën, die door de grote toevoer van bloed in die tijd een melkachtige, eiwitrijke stof afscheiden: het eerste voedsel voor de jonge duiven, de duivemelk. Gewoonlijk worden in genoemde krop de zaden voorgeweekt, zodat ze in de kliermaag gemakkelijker verteren en in de spiermaag fijn gemalen kunnen worden. Als het jong zover is dat het geen duivemelk meer nodig heeft, wordt het uit de krop gevoerd met voorgeweekt eten.

In grote vogelparken kan men deze duiven af en toe observeren, maar in een „gewone“ volière ziet men ze uiterst zelden. De aanschaffingsprijs is namelijk zeer hoog.

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL
vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, volière, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

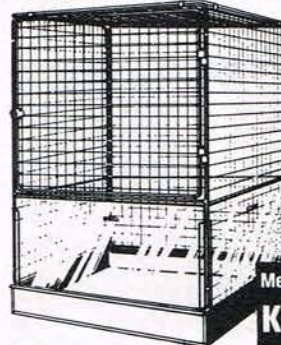
telefoon 04747-1469 of 04747-1867

Reeds duizenden geleverd!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kool, maar een echte vogelwoning!

Dof zwart, slagvast geëpoxeerd, roestbestendig, morsvrij en hygiënisch.

Waterdichte aluminium schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk. Veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Metaalwarenfabriek Hulskamp B.V.

KOMECO - DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIÈRES**

Naam: .....

Adres: .....

Plaats: .....

CéDé

eivoeders

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale producten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

bondskampioenschappen 1976-1977

INSCHRIJVINGEN

Voor de in de week van 10 t/m 16 januari 1977, als afsluiting van het tentoonstellingsseizoen 1976/1977 te houden bondskampioenschappen in de RIVIÉRAL van DIERGAARDE BLIJDDORP te ROTTERDAM, dienen de inschrijfformulieren **uiterlijk 17 december a.s.** op het bondsbureau N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, te zijn ontvangen. Het inschrijfformulier kunt u vinden op de binnenkant van de wikkel om dit nummer. Raadpleeg bij het invullen van uw formulier voor wat betreft de klassenummers het vraagprogramma, dat u kunt vinden in de groene bijlage van het **julinummer 1976**. Wilt u het inschrijfformulier vooral **DUIDELIJK INVULLEN, INKLUSIEF DE RINGNUMMERS ALSMEDE DE SOORT- OF KLEURBENAMING VAN DE VOGELS???**

INSCHRIJFGELD

Het inschrijfgeld voor de WEDSTRIJDKLASSE *f* 2,50 per vogel; voor de VERKOOPKLASSE 5% van de verkoopwaarde, met een minimum van *f* 1,— per vogel. Verplichte catalogus *f* 5,—. Het verschuldigde bedrag dient bij het inschrijfformulier te worden gevoegd. Eventueel kunt u gebruik maken van een giro- of bankbetaalkaart of een giro-overschrijvingskaart, die u dan NIET VIA DE GIRODIENST, maar rechtstreeks en tegelijk met uw inschrijfformulier, aan het bondsbureau moet doen toekomen. Wij zorgen dan uiteraard wel voor verzending naar de giro-dienst.

Het is ons te enen male onmogelijk, vanwege het grote aantal inzendingen, inschrijvingen te accepteren waarbij niet gelijktijdig de betaling daarvoor blijkt. Deze worden dan ook prompt geretourneerd.

WEDSTRIJDKLASSE- en PRIJZEN

Vogels ingeschreven in deze klasse kunnen NIET ten verkoop worden gesteld. Zij dingen uiteraard wel mee naar de waardevolle prijzen, welke ook dit jaar weer bestaan uit werkelijk schitterende, van duurzaam metaal vervaardigde bekens, alsmede naar een groot aantal ereprijzen waaronder ook een medaille van Hare Majesteit de Koningin, een zilveren medaille van de Minister van C.R.M., etc., etc. Voor elke hoofdgroep wordt een kampioens-, een tweede- en een derde prijs beschikbaar gesteld, zowel bij de **stammen** als bij de **enkelingen**. Bovendien ontvangt elke kampioen nog een bijzonder mooie N.B.v.V.-kampioenswimpel.

Iedere vogel, niet zijnde een kampioen, tweede of derde, van 90 punten of meer, wordt gehonoreerd met een ereprijsje.

VERKOOPKLASSE

Zij die deelnemen aan de wedstrijdklasse worden in de gelegenheid gesteld vogels te koop aan te bieden. Deze vogels kunnen worden ingeschreven in de verkoopklasse. Het aantal vogels in deze klasse is wel gelimiteerd. **Men mag niet meer dan 10 vogels of 5 koppels inzenden.** Koppels worden bij elkaar in één kooi geplaatst. U dient derhalve op uw inschrijff-

formulier duidelijk aan te geven wat de koppels zijn en de verkoopprijs ook per koppel te vermelden. De vogels in de verkoopklasse worden afzonderlijk opgesteld. Vogels waarop aanmerkingen zijn worden kenbaar gemaakt door die aanmerkingen op de kooi te vermelden. Vogels in de verkoopklasse dingen NIET mee naar de prijzen.

Er is gedurende de ganse periode dat de tentoonstelling geopend is, gelegenheid om vogels te kopen. Na aankoop van de vogel kan deze direct worden meegenomen en behoeft men niet te wachten tot de sluiting van de tentoonstelling.

VERZEKERING

Denkt u er aan de waarde van uw vogels op het inschrijfformulier te vermelden. De vogels zijn verzekerd tegen brand, verstikking door brand en diefstal na inbraak.

INBRENGEN VOGELS

De vogels dienen te worden ingebracht op zaterdag 8 januari 1977, vanaf 12.00 tot 16.00 uur. Inzenders wonende in Zuid- en Noord-Holland alsmede in de zuidwesthoek van Noord-Brabant, worden vriendelijk verzocht zo vroeg mogelijk te komen opdat een goede spreiding wordt bewerkstelligd en lange wachttijden kunnen worden voorkomen. Vogels inbrengen in doosjes, lopers of transportkooien, waarop dan tevens het kooinummer moet zijn vermeld. **ELKE VOGEL APART!** De kooinummern kunt u vinden op de kaartjes die u tijdig met uw deelnemerskaart/entreebewijs krijgt toegezonden. U moet deze kaartjes tonen bij het inbrengen waarna ze, na controle, worden afgestempeld.

Bij het afhalen dient u de afgestempelde kaartjes te tonen. Indien u absente heeft, dient u het betreffende kaartje tijdens het inbrengen in te leveren bij het sekretariaat. Inbrengen van vogels, anders dan die welke u heeft ingeschreven, is NIET toegestaan. Wijzigingen van ringnummers in de catalogus kunnen niet plaatsvinden. U dient de wijzigingen echter wel op te geven.

AFHALEN VOGELS

Tegen afgifte van de hiervoor bedoelde afgestempelde kaartjes kunt u uw vogels afhalen op zondag 16 januari 1977 vanaf **17.00 uur**. Teruggave van de niet verkochte vogels op diezelfde dag vanaf **18.00 uur**. Betaling van verkochte vogels geschiedt door het bondsbureau na afloop van de TT en uiterlijk op 6 februari 1977. U dient op het inschrijfformulier duidelijk aan te geven hoe u die betaling geregeld wilt zien. Hiervoor zijn twee mogelijkheden: **A:** Per giro en alleen indien het gironummer is vermeld; **B:** Per cheque. Bij uitbetaling per cheque zal van het totaalbedrag *f* 1,25 chequekosten worden ingehouden. Tevens zal van het verkoopbedrag 5% worden ingehouden als navordering op het inschrijfgeld. Op de **niet verkochte** vogels behoeft men dus maar éénmaal 5% te betalen, namelijk bij de inschrijving en op de verkochte vogels 2 x 5%, te weten 1 x bij de inschrijving en de 2de maal bij de afrekening.

Zij die in principe bezwaren hebben tegen het afhalen van de vogels op zondag, worden in de gelegenheid gesteld om dit te doen op maandag 17 januari en wel van **09.00 tot 11.00 uur**.

TOT AFGIFTE VAN DE VOGELS WORDT NIET OVERGEGAAN DAN NADAT ALLEN DIE HIERMEE NIET ZIJN BELAST ZICH ACHTER DE AFRASTERING HEBBEN BEGEVEN. AFGIFTE PER PROVINCIE, DE VERSTKOMENDEN HET EERST.

ALGEMEEN

Het behoeft geen betoog dat **zieke en niet in konditie zijnde vogels**, voor beide klassen, niet kunnen en worden geaccepteerd.

In deze bondskampioenschappen zijn ook ondergebracht de CLUBKAMPIOENSCHAPPEN van alle SPECIAALCLUBS. Inzenders voor deze laatstgenoemde kampioenschappen dienen de richtlijnen die door het bestuur van hun specialclub worden gegeven, nauwkeurig op te volgen. Inschrijving dient op de normale wijze, dus **RECHTSTREEKS AAN HET BONDSBUREAU**, te geschieden.

Gaarne wel **DUIDELIJKE** invulling van welke specialclub men lid is. Zie inschrijfformulier. De uitreiking van de **KAMPIOENSPRIJZEN** vindt plaats op zondag 16 januari 1977 om 15.00 uur in Diergaarde Blijdorp.

Alle **tweede** en **derde** prijzen kunnen op die zelfde dag, vanaf 14.00 uur, worden afgehaald. Alle **ereprijzen** zijn tijdens de openingsuren doorlopend af te halen. Zij die een ereprijs hebben gewonnen, zullen in de envelop waarin ook de keurlijsten zitten, een kaartje aantreffen dat op zo'n ereprijs recht geeft. De kampioens-, tweede- en derde prijzen zijn in de catalogus aangegeven.

Als inzender heeft u op vertoon van het op naam gestelde entreebewijs **GRATIS** en **DOORLOPEND TOEGANG** tot de tentoonstelling EN de diergaarde. U dient zich wel te legitimeren!

Voor **NIET INZENDERS** is de toegangsprijs f 5,50 per persoon, kinderen tot 14 jaar f 2,75, bejaarden, op vertoon van de bejaardenpas, **SLECHTS** f 1,—. Voor groepen van 20 personen of meer geldt een reductieregeling.

JEUGDKAMPIOEN

Ook dit jaar zal de jeugd weer in een aparte jeugdklasse kunnen meedingen naar de titel **JEUGDKAMPIOEN N.B.v.V.** Elk lid, beneden 18 jaar, kan naar de special daarvoor aangekochte prijzen meedingen. Voor inschrijving etc. gelden dezelfde bepalingen als hiervoor zijn gesteld met uitzondering van het inschrijfgeld, dat bepaald is op slechts f 1,25 per vogel. Het enige wat jullie meer moeten doen is op het inschrijfformulier het woordje **JEUGD** duidelijk

vermelden alsmede de geboortedatum. Jongelui, kom op en laat zien wat je in je mars hebt.

PROGRAMMA

Vrijdag 7 januari 1977 opbouw.

Zaterdag 8 januari 1977, inbrengen van vogels vanaf 12.00 tot 16.00 uur.

Maandag 10 januari 1977 keuring.

Vrijdag 14 januari 1977 om 10.30 officiële opening; geopend tot 22.00 uur.

Zaterdag 15 januari 1977 geopend van 10.00 tot 17.00 uur.

Zondag 16 januari 1977 geopend van 10.00 tot 17.00 uur. Prijsuitreiking kampioenen om 15.00 uur. Uitreiking tweede- en derde prijzen van 14.00 tot 15.00 uur. Afhalen vogels vanaf 17.00 uur. Afhalen niet verkochte vogels vanaf 18.00 uur. **TEN TIJDE DAT DE TENTOONSTELLING GEOPEND IS, ZAL DE VERKOOPKLASSE DOORLOPEND OPEN ZIJN.** Het is echter niet toegestaan om zich met „losse” gekochte vogels tussen de wedstrijdvogels te begeven.

NOG EVEN DIT . . .

Zorg ervoor dat uw inschrijfformulier **tijdig** op het bondsbureau is. Vorig jaar waren wij genoodzaakt om verscheidene inzenders teleur te stellen omdat zij te laat waren met de inschrijving. Een dergelijk grote tentoonstelling vergt een enorme administratie. Om alles tijdig gereed te hebben dienen we ons exact aan de sluitingsdatum te houden.

ZELDZAME KWEKRESULTATEN

Het komt elk jaar voor dat er door leden kweekresultaten worden behaald welke maar zelden voorkomen of die als een nationale of zelfs internationale primeur kunnen worden beschouwd.

Zij die met dergelijke eigen kweekvogels aan de Bondskampioenschappen deelnemen, ontvangen een fraai ingelijste oorkonde, ongeacht het aantal punten dat tijdens de keuring aan de betreffende vogel(s) wordt toegekend.

TENSLLOTTE WENSEN WIJ ALLE INZENDERS VAN HARTE SUCCES EN DE BEZOEKERS EEN ZEER PLEZIERIG EN LEERZAAM VERBLIJF IN DE DIERGAARDE, WELKE GEDURENDE BOVENGENOEMDE DAGEN WEER HET INTERNATIONALE TREFFPUNT IS VAN ALLE VOGELLIEFHEBBERS.

reservering catalogus

De laatste jaren hebben we veel bezoekers van de bondskampioen moeten teleurstellen omdat de catalogus reeds in een vroeg stadium uitverkocht was. Een ieder die echter verzekerd wil zijn van een dergelijk onmisbare gids, raden wij aan deze reeds NU te bestellen. U kunt dit doen door overmaking van f 5,— per stuk op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom met vermelding van **catalogus**. Betalingen dienen wel uiterlijk op 4 januari 1977 bij ons binnen te zijn. Op het secretariaat van de tentoonstelling kunt u dan uw bestelling in ontvangst nemen.

welpi-vit

11 geconcentreerde vitaminen
in waterige oplossing

voor vogels van diverse pluimage

In het drinkwaterbakje wordt Welpi-vit
snel opgelost en daardoor zonder
probleem ingenomen.

Welpi-vit voorkomt infectieziekten,
oog- en hersenaandoeningen.

Welpi-vit bevordert de ontwikkeling van het
embryo en de groei van de jongen.

Welpi-vit geeft betere broedresultaten
en een hoger percentage uitkomende
eieren.

Welpi-vit geeft een glanzende en strakke
bevedering. Welpi-vit zorgt voor een
goede conditie van alle vogels.

Verkrijgbaar bij dierenspeciaalzaken.

welpi hoort erbij!

HOECHST PHARMA
HEALTH CARE PRODUCTS

Postbus 284 Amsterdam

Sectie van de Pharma-divisie van Hoechst Holland N.V.

● Bezoekt de vogelshow met grote verkoopklasse van de „Vogelvrienden” te Halsteren op 11 dec. van 14.00-19.00 uur en op 12 dec. van 10.00-16.00 uur in café Central, Dorpsstr. 58, te Halsteren.

● De kleine districts vogelbeurs van Friesland wordt gehouden op zaterdag 11 dec. in zaal „De Zon”. Geopend van 13.00-17.00 uur. Tevens enorme t.t. van volièrevogels. De grote beurs is op 26 febr. '77.

● Grote vogelshow van de gezamenlijke vogelver. van Tilburg om de kampioen van Tilburg. Speciale verkoopklas. Te houden op 10-11-12 dec. in de zalen van Café Rest. Boerke Mutsaerts, Vijverlaan 2, Tilburg, vlak bij station West.

● Nationale show grote parkieten, een evenement waar iedere parkietenliefhebber elk jaar weer naar uitkijkt! (Vorig jaar 120 soorten). Dit jaar gecombineerd met de districts tentoonstelling van de afd. Zuid-Holland van de parkieten sociëteit, op 10, 11 en 12 dec. 1976 van 10.00 uur tot 22.00 uur. (Zondag tot 18.00 uur). Op deze wervelende expositie kunt u honderden Austr. en Zuidamerikaanse parkieten, ara's, lorri's, kakatoes, papegaaien, agaporniden en (Engelse) grasparkieten bewonderen in het pas gerestaureerde, prachtige parkrestaurant van het unieke vogelpark Avifauna te Alphen a. d. Rijn. Tevens wordt er een beurs en een grote loterij gehouden met als hoofdprijs een grote draagbare kleuren t.v. De toegangsprijs inclusief bezichtiging van het park, bedraagt slechts f 2,50 voor volwassenen. Nadere inlichtingen bij het secretariaat, Da Capo 3 te Krimpen a. d. IJssel, tel. 01807-17020. Org. parkieten sociëteit distr. Zuid-Holland.

● Boskoopse vogelmarkten iedere eerste zaterdag van de maand. Begin zaterdag 4 sept. '76 t.e.m. april '77. 1 jan. wordt 8 jan. Tijd 13.00 uur tot 17.30 uur. Gratis entree en inbreng van vogels. Aparte sfeer in Boskoop. Geen plaats meer voor handelaren.

● Grote vogelmarkten te Vollenhove op de zaterdagen 11 dec., 15 jan., 19 febr. en 19 maart, van 13.00 tot 17.00 uur. Gebouw „De Stadsdoelen”. Alleen de sfeer al.

● Ter gelegenheid van ons 25 jarig jubileum, en omdat het onze 15e nationale wedstrijd is, ontvangt iedere inzender een leuk aandenken, en elke kampioen een extra prijs. Tielse vogelliefhebbers vereniging, secr. J. A. M. Dikker, Hertog-Adolfstr. 25, Tiel.

● Bezoekt de vogelbeurs op 27 nov. van 13.00-17.00 uur, georganiseerd door vogelkring „Steenwijk” in sporthal „De Meenthe” tegenover station N.S. te Steenwijk. Ruime parkeer-gelegenheid.

● Vogelmarkten te Wezep, 2e zaterdag van dec., jan. en febr. in de Schakel, Bovenheigraaf van 11.00 tot 17.00 uur. De markt voor uw kampioenen. Geen n.v.v. bond.

● Wij organiseren een internationale wedstrijd speciaal voor harzers. Elke harzerkweker kan nadere inlichtingen bekomen bij Fr. van Damme-Harlet, Vroenhofstr. 32, in Deurne, België.

● Provinciale t.t. Drente. 14 t/m 19-12-'76 in Multie Cultureel Centrum. Emmer Compascuum. Georganiseerd door de Vogelvriend. Secr. T. Schonewille, tel. 05913-1304. Sluiting inschrijving 29-11-'76.

● Uw portret in olieverf naar foto, formaat 50 x 40. Gespecialiseerd in kinderportretten f 75,—. W. Beckman, Terbregse Re. Rottekade 38, Rotterdam-13, tel. 010-187704.

● Tijdens de kerstdagen grote nat. t.t. in sporthal Erp. Tevens verkoopklasse. Inschrijfformulieren bij J. Heesakkers, Den Uil 22, Erp. Tel. 04135-1784.

● Bezoekt de grote sireek t.t. georganiseerd door de kleur. verg. „De Gekleurde Zanger C.L.W. Noorduy” te Lochem, op vrijdag, zaterdag en zondag van 26 t/m 28 nov. a.s. in de schouwburgzalen a.d. Oosterwal te Lochem. Grote verkoopklasse aanwezig. Ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de vereniging receptie op zaterdagmiddag van 17.00 uur tot 18.30 uur in de schouwburg te Lochem.

● Bezoekt de vogelbeurs van de vogelvereniging Vogellust op zondag 19 dec. en 23 jan. 1977 van 10.00 tot 13.00 uur in de zaal van H. Boelaars, Keizerdijk te Raamsdonksveer.

● Komt naar de vogelbeurs in Riel bij Tilburg, Café De Kroon, Tilburgseweg, Riel. Elke 1e zondag van de maand aan vang 10.00 uur. Steeds aanvoer van alle soorten vogels.

● Bezoek de beurs van grote parkieten in St. Willebrord op 18 en 19 dec. a.s. in zaal P. de Kok, Bredaseweg 14, te St. Willebrord. Beide dagen geopend van 10.00 tot 17.00 uur.

● Ruil en verkoopbeurs zaterdag 4 dec. 1976 geopend van 10.00 tot 18.00 uur in café rest. Hof van Holland, Kaaistr. te Tholen.

● Vogel- en kleindierenmarkt Over-Betuwe elke laatste zat. van de maand (beh. juli en aug.) van 13.00-17.00 uur in „Gouden Appel”, Bommel. Tel. 08811-1447.

● Grote vogelmarkt in het Dorpshuis te Dalerpeel iedere 2e zaterdag van de maand ink. verk. en ruil, aanvang 13.00 uur. Komt allen.

● Bezoekt de grote vogelmarkt georganiseerd door de vogelver. „De Vogelvriend” te Roden op zaterdag 4 dec. en zaterdag 8 jan. in hotel „Onder de Linde” Brink te Roden. Geopend van 13.00 uur tot 17.00 uur, opkopers aanwezig. Vrije in- en verkoop. Toegangsprijs f 1,50 p.p. Tot ziens op een der zaterdagen in Roden.

● Op 19-20-21 nov. grote vogelshow in schuttersgebouw St. Andreas, Zevenaer. Ruim 500 vogels worden tentoongesteld w.o.a. 75 postuurkanaries, zoals frisés, yorkshire, borders, belg. built en glosters. Grote verkoopklasse in de zaal.

● Vogelbeurs, zaterdag 27 nov. van 10.00-16.00 uur. Fa. G. Lodder, Utrechtseweg 21, Vleuten. Vogelver. afd. Utrecht, Vleuten de Meern. Tot ziens.

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex
TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid
RUBICANA - bevordert het essentiële rood-
kleur pigment
CHANVIT - verbetert zang en koppeling
T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere
magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

VOGELHANDEL

REIN van der VEEN, GOOR

1-1 Bandvinken	1-1 Zil. Chinakwartels
1-1 Roodbekwevers	1-1 Chinakwartels
1-1 Oranjekaakje	Samen f 20,00
1-1 Napoleontje	
1-1 Goudmussen	Vraag uitgebreide
Samen f 40,00	prijslijst

's Maandags de gehele dag gesloten.
's Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.

Verzending onder rembours.

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!

Verkoop ook gedurende het weekeinde!

IMPORT - EXPORT

Grootste in- en uitvoerbedrijf in België. Alle soorten
tropische vogels, Parkieten, Aapjes, grijze Papegaaien,
groene Papegaaien, Lorries, enz.

Prijslijsten enkel voor handelaars, tevens verkoop
aan particulieren.

Openingsuren: alle dagen van 9 tot 17 uur,
Vrijdag, zaterdag en zondag van 9 tot 12 uur

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 102 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 013-34 15 79
b.g.g. 013-34 13 28

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

VOGEL '77

**Met duizenden vogels in honderden soorten,
de grootste vogelshow van Nederland.**

Zeer grote verkoopklasse!

**Op 14-15 en 16 januari 1977
in Diergaarde Blijdorp te Rotterdam.**

Waar wacht u nog langer op?

**Gun uw vogels selectief geschoonde
WITTE MOLEN zongerijpte zaden!**

WITTE MOLEN gemengde zaden voor kleur, zang en postuurkanaries, tropische vogels, parkieten en wildzang.
WITTE MOLEN zaadmengsels door onze voedingsdeskundige in de juiste verhoudingen samengesteld en aangepast aan de behoefte van de vogels in het seizoen.

Naast onze sublieme ALLESTERIN-mengsels voor de specialist, een keur van mengsels o.a.:

- Zangzaad Speciaal - Rood 1 - Zwart 1R - Zwart 1R z. hennep.
- Tropischzaad speciaal - Tropischzaad A.P.V. (v. Austr. Prachtvinken)
- Parkietenzaad speciaal - Parkietenzaad grof
- Wildzangzaad E.S. (eigen samenstelling)

VOGELLIEFHEBBERS DIE WETEN WAT GOED IS
PASSEN DE VOORDEELREGEL TOE.

Dus Witte Molen zaden!

**witte
molen**

**WITTE MOLEN B.V.
PROV.WEG - MEEUWEN (N.Br.)**